

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
PUBLISHED BY UNWLA, INC.

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

6 | 2021
ЖОВТЕНЬ | OCTOBER

Художники Юрій Пітчук
Марта Пітчук

Ірина Сеник
1926 - 2009

Відома поетеса і вишивальниця,
почесний член Міжнародного ПЕН-клубу,
довголітній в'язень сталінських таборів,
Героїня Світу.

"Все життя у шитті
і шиття, як життя.
Необв'язане моє життя,
моє сувій полотна"

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталія Павленко – голова СУА
Ірина Бучковська, Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Iryna Buczkowski, Oka Hrycak, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
Telephone: 212-533-4646
E-mail: office@unwla.org (канцелярія)
E-mail: OurLife@unwla.org (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T/W/Th 12–8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2021
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$50.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$50.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово голови СУА. *Наталія Павленко*
Reflections from the UNWLA President. *Natalie Pawlenko*

«НАШЕ ЖИТТЯ» • OUR LIFE

- 4 Листи / Letters

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH NEWS

- 5 «Ні, я жива! Я буду вічно жити! Я в серці маю те, що не вмирає».
Надя Дейчаківська
6 Добро починається з кожного з нас. *Лілія Балкова*
7 Вечір з Вірляною Ткач: «Лісові пісні» Мистецької групи «Яра».
Аврелія Граб, Леся Раковська
8 Pride of Membership. *Irene Krawczuk*

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 10 UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
11 СУА / UNWLA
36 Український Музей

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 4 Гарбузиха. *Тетяна МакКой*
12 Сто Героїнь світу. *Оксана Бризгун-Соколик*
14 Жінки — учасниці Визвольної боротьби (1917—1930). *Роман Коваль*
18 Жіноча історія: чому важливо дізнаватися про досвіди жінок минулого.
(Частина 1.) *Оксана Кісь*
22 An Artistic Tribute to Lesya Ukrainka. *Christina Kudryk*

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 24 Бронислава Ковалевич. *Оксана Пясецька*
25 Анна (Нуся) Шкорута-Рак. *Рома Шуган*
26 Іванна Сергеева. *Оксана Крилюк*
27 Natalia Volodymyrivna Bardin. *Branch 118*

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

- 28 Операція «Захід»: сумний жовтень 1947 року

OUR HEALTH

- 29 How to Nurture a Healthy Mind. *Dr. Ihor Magun*

НАШИМ ДІТЯМ

- 30 Українська щедра осінь. *Святослава Гой-Стром*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 32 «Гарбузики» на Хелловін. *Діна Кравчук*
33 Що ви знаєте про українські суші? Або «Скажи, що в тебе до столу...»
Аліна Акуленко

На нашій обкладинці: Мурал «Ірина Сенік» в м. Івано-Франківську, Україна. Фото роботи художників-муралістів з Івано-Франківська Юрія Пітчюка і Марти Пітчюк. Творчий доробок митців — це близько сорока муралів, створених за останні 8 років у різних містах України. Більшість з них висвітлює етнічні образи. Ірина Сенік — українська поетеса, дисидент, член Української Гельсінської групи з 1979. Про те, як вона стала однією зі «100 Героїнь світу» у жовтні 1998 р., а також про ініціаторів, організаторів і учасників заходу з обрання Героїнь, читайте на сс. 12—13.

Our cover: The *Iryna Senyk Mural in Ivano-Frankivsk, Ukraine*, by local mural artists Yuriy Pitchuk and Marta Pitchuk. The artists have created some 40 murals over the past eight years in various cities in Ukraine. Most of their murals feature ethnic images. The *Iryna Senyk Mural* is reproduced here with the permission of the artists. Iryna Senyk was a Ukrainian poet, dissident, member of the Organization of Ukrainian Nationalists and of the Ukrainian Helsinki Group, and political prisoner who spent 34 years in captivity. On pages 12-13, read about how she was named one of the “100 Heroines of the World” (100 Heroines of the World).

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

*Наталія Павленко
Natalie Pawlenko*

Жіноче провідництво та залучення сповнених ентузіазму союзниць до активної участі в ініціативах організації — це принципи, на які завжди спирався СУА. Зараз, як ніколи, зосередження на нашій місії об'єднати українок-американок у громадах, що віддані справі творення добра, вимагає творчості й витримки, поки ми з нетерпінням очікуємо кінця пандемії коронавірусу. Пандемія глибоко вразила багато наших сімей, і ми висловлюємо щирі співчуття всім тим, кого торкнулася ця хвороба.

Я була захоплена, коли побачила, чого досягли наші членкині наперекір цьому безпрецедентному часу. За останні дев'ятьнадцять місяців я бачила, як цілі групи Союзниць навчаються комп'ютерних технологій і компетентно використовують платформу Zoom. Я бачила цікаві підходи до збору коштів для наших пріоритетних проєктів, а також багато підтримки для тих, хто не міг працювати. Ми зібрали десятки тисяч доларів на допомогу тим, хто постраждав від нестачі харчів у США. І цього року Український музей у Нью Йорку святкує своє 45-річчя — віху, якою ми всі дуже пишаємося, адже дякуючи саме вам, Союзницям, ця мрія стала реальністю.

Однак, зосереджуючись на служінні іншим, ми також повинні дбати про своє здоров'я. Нещодавно електронний лист від мого лікаря нагадав мені, що жовтень — місяць поінформованості про рак грудей. І, як ви всі знаєте, профілактика — найкраща стратегія: щомісячні самообстеження, повноцінна дієта, регулярні фізичні вправи та відмова від куріння — це деякі з базових речей, які ми всі можемо робити на додаток до регулярних медичних оглядів.

Останні півтора року стали потужними нагадуваннями про те, що ми всі разом знаходимося у цьому безпрецедентному часі, і наш вибір та дії мають силу значною мірою захистити найвразливіших серед нас.

Я з нетерпінням чекаю дня, коли ми зможемо зустрітися особисто. Тим часом бережіть себе та своє здоров'я. Якщо у вас є які-небудь пропозиції або ви лише хочете сказати «привіт» — напишіть мені на President@unwla.org.

Women's leadership and engagement are the principles upon which the UNWLA has always rested. Now, more than ever, focusing on our mission to unite Ukrainian American women in communities dedicated to doing good requires creativity and patience as we anxiously anticipate the end of the Coronavirus pandemic. The pandemic has deeply affected many of our families, and we offer our heartfelt sympathy to all those whom this illness has touched.

I have been inspired by what I have seen our members accomplish, despite these unprecedented times. Over the past nineteen months I have seen entire groups of Soyuzianky learn to use technology and to Zoom like pro's. I have seen creative fundraising programs for our priority projects, as well as an outpouring of support for those who could not engage in activities. We raised tens of thousands of dollars to support those affected by food shortages in the U.S. And this year, The Ukrainian Museum in NYC celebrates its 45th anniversary — a milestone of which we all are very proud since it was you, Soyuzianky, who made this possible with your efforts to turn this dream into reality.

While we focus on being of service to others, however, we must also take care of our own health. A recent email from my doctor's office reminded me that October is Breast Cancer Awareness month. And as you all know, prevention is the best strategy: monthly self-exams, a wholesome diet, regular exercise, and quitting smoking are some of the key things you can do, in addition to regular medical screenings.

The past year and a half have been powerful reminders that we are all in this together, and that our choices and actions have the power to protect the most vulnerable among us in a big way.

I look forward to the day when we can meet in person. In the meantime, stay safe and healthy. If you have any suggestions, or just want to say "hello," please write to me at President@unwla.org.

LETTERS

I so enjoyed reading Maria Bakalets's story (June 2021), how she was motivated to send care packages to various recipients in Ukraine. It was absolutely heartwarming.

Could you please send my huge appreciation of her helpful activities and her beautiful spirit to her from me?

A huge thank-you and many, many blessings to her – and a big thank-you to you and our organization for making it possible to read about such a person.

*Nina Sakun
Branch 106, Hartford, CT*

Great job on the August issue!

I was impressed and inspired by the bios of the new leaders, and it was great to see all their beautiful faces.

I especially enjoyed Irene Jarosewich's and Marta Zielyk's first-hand and very personal accounts of Ukrainian Independence days in Ukraine in 1991 and beyond.

Bravo and thank you!

*Julie Kostryba Rozar
Member-at-Large, Bethel, NY*

ГАРБУЗИХА

Тетяна МакКой,
журналіст, шт. Тенессі

*Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
– Ой чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?..*
Олена Пчілка

Щедра осінь-гарбузиha
Вдарила об землю лихом,
Запросила радо в гості
В чисту хату на помості
Всіх родичів гарбузових —
Спілих, живих і здорових.
Губи жирно намастила...
Косу наперед пустила...
Начепила капелюха
По самісінькій вуха —
Європейська вся така:
«Грай, музико, гопака!..»
Якщо йти в Європу мушу —
Прихоплю українську душу,
Миску пшона, шматок сала —
Щоб нас доля не цуралась...

Ми раді вашим листам до редакції з коментарями до «Нашого життя». Будь ласка, вкажіть в них своє ім'я та номер і місце знаходження вашого відділу. Також повідомляйте свій номер телефону та електронну адресу. Листи не повинні перевищувати 250 слів. Якщо ваші листи будуть публікуватися, то редакція залишає за собою право редагувати їх щодо обсягу, зрозумілості, ввічливості, коректності й точності. Будь ласка, надсилайте свої листи на електронну адресу журналу OurLife@unwla.org або на поштову адресу: «Our Life», 203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY 10003-5706.

We welcome letters to the editor commenting on *Our Life*. Please sign your letter and provide your branch number, branch location, phone number, and email address. Letters cannot exceed 250 words. If your letter is published in *Our Life*, it may be edited for length, clarity, civility, and accuracy. Please send your letters to OurLife@unwla.org or to *Our Life*, 203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY 10003-5706.

«Мі, я живе! Я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає»

(Леся Українка)

Надя Дейчаківська, пресова референтка
12-го Відділу, Клівленд, Огайо

Здавалося, що 12-й Відділ ім. Олени Пчілки у Клівленді завмер, неначе перестав існувати упродовж якихось 18 місяців 2020—2021 рр., коли пандемія Covid-19 ізолювала всіх і змусила до карантину. А оскільки більшість наших членкинь «золотого віку» і їм надто складно користуватися найновішою комп'ютерною технікою, у нас не було змоги діяти віртуально.

Але весною 2021 р. під умілим проводом голови Галі Погляд наша діяльність відновилася. Першим поштовхом була пекуча потреба (адже це ювілейний рік Лесі Українки!) облаштувати простору вітрину в українській «Кредитівці». І вже на початку квітня з'явилася вишукана виставка ілюстрацій та інших відповідних експонатів до драми-феєрії «Лісова пісня». Велика подяка за це, найперше, талановитій комп'ютерній дизайнерці Олі Погляд.

У середині травня перші сходи́ни відділу, з огляду на карантинні обмеження, відбулися надворі — на території парафії св. Андрія, де членкині змогли побачити одна одну. Крім обговорення побіжних справ, на союзянок чекали дві несподіванки: урочисте відзначення 90-ліття нашої членкині Лариси Музички (чиї уродини були днем раніше), і повідомлення про те, що наша членкиня Люба Головата Рожа є автором книжки для дітей англійською мовою «Scythy's First Christmas» («Перше Різдво Скитика»). Це казка (для дітей 5—10 років) про маленького ведмедика з країни Скитів, що на півночі від Чорного моря — землі, яка тепер зветься Україна. Скитик любить мандрувати і по дорозі зустрічає цікаву каравану, яка іде слідом за Зіркою. Разом зі своїми друзями-звірами він слідує за тою караваною — а в дорозі має неабиякі пригоди... (Книжку можна придбати на Amazon.)

Обкладинка книжки
Люби Головатой Рожі
«Scythy's First Christmas»

Подальша діяльність відділу прискорилася:

- участь 3 членкинь у XXXII Конвенції США, що відбулася віртуально 5 червня 2021 р.;
- традиційний пікнік у липні, на який запрошено два інші відділи нашої округи і де всі зблизилися, поспілкувалися, а членкині похвалилися своїми кулінарними здібностями;
- участь у параді «Українського села» у Пармі (Огайо) з нагоди 30-річчя відновлення Незалежності України;
- привітання парафіян синьо-жовтою стрічкою (під кожною церквою і на кожному Богослужінні) з нагоди 30-річчя відновлення Незалежності України та збір коштів на підтримку жертв війни в Україні (у найближчу до 24 серпня неділю, і це вже робимо багато років поспіль);
- винаймання столиків і продаж свого «крану» під час фестивалів при деяких церквах, щоб зібрати кошти для різних благодійних фондів; за організацію цього заходу дякуємо Наталці Симс і всім членкиням, які долучилися;
- участь 29 серпня у параді з нагоди т.зв. *One World Day* (День Єдиного Світу) у т.зв. *Культурних Городах* Клівленду, де різні національні спільноти маршують зі своїми прапорами під короткі повідомлення про країну. В Українському Городі домінує пам'ятник Лесі Українці, а поряд є погруддя Володимира Великого, Тараса Шевченка й Івана Франка. Після параду членкині 12-го Відділу разом з 8-м і 138-м Відділами організували культурну програму, а також продаж їжі. Успіху цього заходу завдячуємо Влодзі Краснянській.

І щасливі ми, що вже існуємо майже 57 років і маємо можливість продовжувати працю в нашій славній організації — робити добрі справи для українців, які мають потреби.

Вітрина в українській «Кредитівці» на честь 150-річчя від дня народження Лесі Українки

ДОБРО ПОЧИНАЄТЬСЯ З КОЖНОГО З НАС

Лілія Балкова,
30-й Відділ ім. Л. Крушельницької,
Йонкерс, Нью Йорк

Влітку цього року, коли перебувала в Україні разом зі своїми донечками Соломією та Софією, ми мали нагоду провідати «Місто Добра» у Чернівцях і познайомитися з легендарною Мартою Левченко, жінкою-ангелом для знедолених мам і дітей. Марта Левченко є президентом благодійного фонду «Я Майбутнє України», координатором багатьох проєктів, фестивалів, засновником «Міста Добра» у Чернівцях. Благодійний фонд допомагає малозабезпеченим сім'ям, що мають дітей, захищаючи їхнє право мати сім'ю, підтримує дітей-сиріт, дітей-інвалідів і дітей з рідкісними захворюваннями.

Зліва направо:
Лілія Балкова, Марта
Левченко і вихованиця
«Міста Добра»

Подяка 30-му Відділу США від
«Міста Добра» та благодійного
фонду «Я Майбутнє України»

Ідея створення прихистку для мам з дітьми виникла у Калькутті, коли Марта перебувала там з волонтерською місією та працювала з дітьми у Будинку святої Матері Терези. На щастя, за підтримки всіх небайдужих, звелось та відкрило свої двері «Місто Добра», де знедолені мами зі своїми дітками отримують шанс на нове життя, на освіту, на отримання навичок роботи та багато інших важливих речей, що дадуть змогу у майбутньому самим забезпечувати потреби своїх сімей.

Марта провела для нас невелику екскурсію центром, де ми побачили кольорові ігрові кімнати, простору кухню, затишну бібліотеку, великий спортзал, кінозал/майстерню з пошиття одягу та гарно оформлені кімнати для мам з дітками. Також ми познайомилися з мешканцями центру й смакували запашне капучино з дуже смачним пирогом. Марта теж поділилася з нами проєктами на майбутнє, зокрема намірами створити такі центри для мам і дітей у Львові та Одесі. Потреба у цьому дуже велика, оскільки все більше жінок звертаються за прихистком і порятунком.

Таким центрам потрібна щоденна підтримка, зокрема фінансова, на оплату комунальних послуг, купівлю їжі, ліків, засобів гігієни та інших необхідних для життя речей. Надати допомогу та дізнатися більше про благодійний фонд, «Місто Добра» та інші проєкти можна за посиланням <http://www.future-ukr.org.ua/> та <https://misto-dobra.com.ua/>

Допомагаймо одні одним, адже добро починається з кожного з нас!

Фрагмент
з вистави
Мистецької
групи «Яра»

Вечір з Вірляною Ткач: «Лісові пісні» Мистецької групи «Яра»

Аврелія Граб, Леся Раковська, 113-й Відділ США, Нью Йорк

13 травня 2021 р. 113-й Відділ США в Нью Йорку мав віртуальну зустріч з Вірляною Ткач, керівником Мистецької групи «Яра» (Yara Arts Group) при експериментальному театрі La MaMa. Ця подія відбулася в рамках святкувань 150-ліття від Дня народження Лесі Українки та присвячена трьома новими інтерпретаціями «Лісової пісні» пера Вірляни Ткач.

Голова відділу Оріся Стрижак представила п. Вірляну та розповіла, як текст драми Лесі Українки перетворився у «Лісову пісню Яри». У 1993 р. Вірляна Ткач разом з Вандою Фипс переклали «Лісову пісню» з української на англійську мову й отримали за це нагороду року National Theatre Translation Fund Award. На основі перекладу драми п. Вірляна створила кілька вистав. Першими стали творчі майстерні в театрі La MaMa та Bucknell University, а далі —

двомовна вистава «Лісова пісня Яри» («Yara's Forest Song») в театрі ім. Леся Курбаса у Львові та в La MaMa у Нью Йорку (1994). Майже 20 років пізніше В. Ткач створила імерсивну версію «Лісової пісні» під назвою «Вогонь Вода Ніч» («Fire Water Night»). Ці унікальні інтерпретації Мистецької групи «Яра» були дуже успішні та мали позитивні оцінки театральних критиків. Цього літа «Яра», натхненна «Лісовою піснею», створила нову постановку — «Тисяча сонць».

На цікавій зустрічі зі 113-м Відділом Вірляна Ткач показувала багато фото й відео, а також супроводжувала розповідь співами та музикою.

У відповідь на запитання присутніх п. Вірляна повідомила, що глядачі — як у Львові, так і в Нью Йорку, прийняли ці вистави позитивно. Вона сказала, що дуже захоплена творами класиків української літератури, зокрема Лесі Українки, бо ж «текст є вічний і можна його різно інтерпретувати». Так, її Мавка з'являється і намагається вижити в холодному, стерильному пейзажі серед хмарочосів сучасного Нью Йорку!

Наш 113-й Відділ і запрошені гості дуже задоволені віртуальною зустріччю з Вірляною Ткач. Вона допомогла нам відчувати первісну красу «Лісової пісні» та відкрити для себе актуальність вічних тем: містерії та сили Любви, трагедії Зради самого себе та наслідки відчуження людини від Природи.

Pride of **MEMBERSHIP**

Irene Krawczuk, Branch 98, Holmdel/Middletown, NJ

Photo: Halyna Lojko

Current UNWLA President Natalie Pawlenko (standing) with Honorary President Anna Krawczuk – both members of Branch 98.

The XXXII UNWLA National Convention held virtually on June 5, 2021, was a great success by all accounts. It was a never-before accomplishment planned during a pandemic and executed in its aftermath: a testament to the creativity, resilience, technical skill, and hard work of its members. While presented with unforeseen obstacles, the planning committee rose to the occasion and proved once again the capabilities of its members.

An important part of the convention was the election of a new slate of officers to the National Board. Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ) congratulates all the newly elected officers and takes pride that member Natalie Pawlenko now serves as the President of the UNWLA. Another member, Anna Krawczuk, served in that same role for six years and now has the title of Honorary President. Adding to our pride was the election of member Nadia Jaworiw as Chair of the Scholarship Standing Committee. Additionally, our branch was honored with seven awards: Scholarship, 30th Anniversary, Social Welfare (Babusi Fund), Membership, Culture, Social Media, and Education.

The awards we garnered at the convention reflect the ongoing devotion and hard work of our members.

The Scholarship Standing Committee has included three of our members as Chairs: Anna Krawczuk, Luba Bilowchtchuk, and the late Maria Polanskyj. The terms of these three Chairs add up to approximately 40 years of the 54-year history of the Scholarship Program. A fourth member, Nadia Jaworiw, was recently elected as the new Chair. Prior to her election, she served as a volunteer for 11 years. Several branch members serve as sponsors, and the branch itself sponsors three students. This selfless work has enriched the lives of Ukrainian youth around the world. And now, with ongoing pride, we look forward to continuing the valuable work of that committee.

Fundraising has been a significant part of our branch's work. Proceeds from our 30th anniversary celebration allowed us to donate \$2,000 to the Scholarship Program for the purchase of a new computer. Our Christmas parties over the years raised funds that we traditionally donated to the Babusi Fund. Because of Covid, the party was cancelled last year, and instead the branch implemented a very successful fundraising letter campaign, spearheaded by Vice-President Halyna Lojko. Through the generous support of friends and members, \$4,200 was raised and donated to the Babusi Fund.

We are a relatively small branch that added two new members in 2021: Natalia Honcharenko and Christine Gerbehy. From 2018 to 2020 we added nine members but sadly lost members as well. We stand at a membership of 33 now but consistently strive to increase our numbers. Our branch

president, Tamara Tallman, newly elected in 2021, joined in 2018!

Branch 98 has organized many exhibits and lectures to honor our Ukrainian history and culture and to educate the American public in the process. Members have shared their coveted possessions to enable various exhibits, usually at local libraries. Our hats go off to member Olia Kobryn, Master *Pysanka* Artist, for her success in expanding the number of venues not only for our various branch exhibits, but also for her own lectures and demonstrations, whether regarding *vyshyvanky* (embroidery) or *pysanky*. In 2020, even Covid did not stop her; she conducted online lectures on these same subjects.

One notable exhibit that branch members Olia Kobryn, Luba Ka-

sian, Nadia Jaworiw, Halyna Lojko, and Christine Fedun assembled in 2020 was a display of *rizba*, a rich Ukrainian wood-carving folk art form. It opened on March 1 at the Shrewsbury branch of the Monmouth County Library, was scheduled for a month, but closed two weeks later due to Covid. The display lived in lock-down for over four months. A tongue-in-cheek article penned by Walter Kasian and published in *Our Life* in May 2020 tells the tale of the *rizba*.

It is with pride that we acknowledge the selfless work of all the members of our branch. And it is with confidence in the future of the UNWLA that we move forward in unity with new leadership towards a 100-year anniversary.

Photo: Halyna Lojko

Current and past members of the Scholarship Standing Committee with UNWLA President Natalie Pawlenko – all members of Branch 98. Standing, l-r: Natalia Honcharenko, Victoria Mischenko, Luba Bilowchtchuk. Seated, l-r: Nadia Jaworiw, Anna Krawczuk, Natalie Pawlenko. Not present: Daria Lissy, Zoriana Haftkowycz.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

News from the UNWLA Scholarship Program Office
Вітаємо новообрану референтку стипендій
СУА Надю Яворів!

We have a new UNWLA Scholarship Chair!
Congratulations and thank you, Nadia Jaworiv!

We also welcome Halyna Lojko to the UNWLA Scholarship Committee and thank Luba Bilowchtchuk, Victoria Mischenko, Zoriana Haftkowycz, Dr. Daria Nowakiwska-Lissy, and Anna Krawczuk for their help in continuing our mission as the UNWLA Scholarship Program celebrates 54 years of support for Ukrainian students worldwide and their educational endeavors.

Thank you, Anna Krawczuk

We would like to express our gratitude and sincere thank-you to outgoing UNWLA Scholarship Chair Anna Krawczuk.

The development and success of the Scholarship Program can be attributed to Anna's exceptional leadership, dedication, and self-sacrifice during her 40+ years of involvement with the program. This included service as UNWLA Scholarship Chair, Scholarship Committee Member, and Advisor.

Anna will continue to play a significant role in the Scholarship Committee as an Advisor, where her experience, expertise, and wise counsel will ensure the program's vibrant growth.

We wish UNWLA Honorary President Anna Krawczuk good health and success in all her endeavors!

UNWLA Scholarship Program Committee Members

Dear Sponsors and Benefactors of the UNWLA Scholarship Program

Please accept our sincere gratitude for your support and sponsorship of needy Ukrainian students in Brazil and Ukraine. Your understanding and trust in young Ukrainians have no bounds.

The UNWLA Scholarship Program's 8th edition of its report for 2017–2020 and history will be published soon. If you have not done so, please send us your photograph as soon as possible for inclusion in this booklet.

News: The academic year in Brazil will end in November/December. Thanks to your support, we were able to award scholarships to your students.

The academic year in Ukraine started in September, and we are awaiting documents from students for processing. ***We appeal to you for your continued support – again and again. Keep safe and healthy in these hard times of a worldwide pandemic. May God bless you!***

UNWLA Scholarship Committee Chair Nadia Jaworiv, with members Anna Krawczuk, Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Halyna Lojko, and Victoria Mischenko

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять моєї найдорожчої мами **Анни Стельмах** складаю \$1,680 на Стипендійну Акцію СУА через 49-й Відділ СУА.

Уляна Стек, Канада

With sincere condolences to Ihor Laszok and his family, we are donating \$60 to the UNWLA Scholarship Program in memory of his beloved wife **Rosalie Laszok**.

Larissa and Adrian Dolinsky

"Old Soldiers Never Die – They Just Fade Away"
In lieu of flowers and in memory of our dear friend **Walter Bodnar**, US Navy World War II veteran, charter member of Post 6 in 1946, which joined the Ukrainian American Veterans, Inc. in 1948, we donate \$300 to the UNWLA Scholarship Program (through UNWLA Branch 98).

Bernard and Anna Krawczuk
UAV Post 30, Freehold, NJ

In loving memory of my mother, **Irene Ochrymowych**, former member of UNWLA Branch 86, I am donating \$660 to the UNWLA Scholarship Program to continue supporting her student in Ukraine.

Julian R. Ochrymowych

З Нагоди

З нагоди ґрадуації моєї внучки **Тані Масник** пере-силаю даток \$200 на Стипендійну Акцію СУА.

Надія Троян

**Пожертви за травень - серпень 2021 р.
May-August 2021 Donations**

- \$3,480 UNWLA Branch 107
- \$1,680 Ulana Steck (49)
- \$800 Luba Bilowchtchuk (98)
- \$700 Dr. Stephan & Tamara Tymkiw (78)
- \$600 Julian Ochrymowych
- \$600 Myron B. Krawczuk (98)
- \$500 Olena Papiz (50)
- \$450 Nadia Jaworiw (98)
- \$440 UNWLA Branch 21
- \$350 Dr. & Dr. Viktor & Betsy Decyk (98),
Orysia M. Stefaniw (98), UNWLA
Branch 98, UNWLA Branch 118,
UNWLA Branch 134
- \$330 Walter & Tamara Denysenko (MAL)
- \$300 Bernard & Anna Krawczuk (98)
- \$250 William & Elisabeth Barna (98),
UNWLA Branch 67
- \$220 UNWLA Branch 65, UNWLA Branch 140
- \$200 Daria Rusyn (12), Nadia Trojan (108)
- \$150 Oksana Ohar (50)
- \$110 Alicia Behn, Basil & Priscilla Kuzyszyn
(98), Prof. Alexander J. Motyl, Orysia
Stryzak (113)
- \$100 Lieda Boyko (56)
- \$84 Renata Bihun (28)
- \$60 Adrian & Larissa Dolinsky (86)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комісії стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

**UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student
Sponsorship Program**

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

СУА / UNWLA

ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ» OUR LIFE PRESS FUND

- \$500 Branch 56 annual gift
- \$100 Люба Гуралечко-Лящ у пам'ять моїх улюбле-
них братів бл.п. **Омеляна та Юліяна Гельбіг**
- \$100 78-й Відділ СУА у Вашингтоні у пам'ять членок
Жені Васильківської Осгуд та Ориси Дацків.
Родинам — наше щире співчуття
- \$100 Branch 118, Houston, TX, in memory of **Natalia
Bardin**
- \$100 73-й Відділ СУА у пам'ять бл.п. **Тараса Сли-
вінського**, чоловіка однієї з наших найдавні-
ших союзниць
- \$45 Таня Ясінська
- \$25 Люба Гуралечко-Лящ у пам'ять дорогої
бл.п. **Марусі Гутник**
- \$25 Люба Гуралечко-Лящ у пам'ять дорогої
бл.п. **Іванни Мартинець**

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ SOCIAL WELFARE FUND

- \$250 Irena Mostovych and Yuri Deychakiwsky
in lieu of Mother's Day flowers in honor of
our mothers, Oksana Mostovych and Nadia
Deychakiwsky
- In memory of **Yaroslava (Slawa) Maluk**, member of Branch 56
in North Port, FL:
- \$100 Mr. & Mrs. I. Rakowsky
 - \$100 Ms. Yara Litosch
 - \$50 Mr. & Mrs. Eugene Tomashosky

ФОНД БАБУСЬ / BABUSI FUND

- \$100 Люба Гуралечко-Лящ у пам'ять моїх братів
Юліяна та Омеляна Гельбіг

ФОНД СИРИТ / ORPHANS FUND

- \$100 Олена і Ліда Бойко у світлу пам'ять **Александри
Веремієнко**, через 56-й Відділ
- \$100 Юля Стронецька у світлу пам'ять **Александри
Веремієнко**, через 56-й Відділ

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ WAR VICTIMS FUND

- \$13,000 Daniel Kashimer
- \$1,000 Branch 136, Naples, FL, is donating the
proceeds of our sale of Ukrainian artwork by
Vice President Luba Drahosz. We thank our
talented artist for her generosity.
- \$300 Люба Клачко у пам'ять моєї дорогої і неза-
бутньої братової св.п. **Романи Федасюк**
- \$100 Люба Клачко замість квітів на свіжу могилу
дорогої св.п. **Розалії Ляшок**

MYRON ZAJAC MEMORIAL FUND

- \$50 Ivanka Olesnycky, Member-at-Large
- \$15 Maria Saxe, Member-at-Large

СТО ГЕРОЇНЬ СВІТУ

Присвячую Ірині Руснак у її щасливе століття — 11 серпня 2021 року

Оксана Бризгун-Соколик, почесна голова СФУЖО

У Рочестері 29 жовтня 1998 р. відбулася надзвичайна подія: величавий бенкет, на якому вручено нагороди «100 Героїням світу». Хто організував захід? Для кого? З якої причини?.. На такі та інші запитання хотілося почути відповідь.

А початок був у Бейджингу у Китаї. Там у 1995 р. 5–15 вересня відбулася IV Всесвітня Конференція ООН у справах жінок, а з 30 серпня до 8 вересня — Форум Неурядових Організацій (NGO Forum) у Гуаїроу (Huaierou). Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) делегувала на заходи 5 представниць. Багато організацій взяло участь як гості (без права голосу). З України

жінок здирала частини одягу. Для 36 тис. учасниць форуму та понад 20 тис. учасниць конференції виділили тільки один копіювальний пристрій з дозволом робити не більше 50 копій, і то на власному папері. Місто Гуаїроу було порожнім. Мабуть, з нього виселили всіх людей, крім працівників крамниць і ресторанів...

Американки з Рочестеру, що брали участь у конференції та форумі, як повернулися додому, порадилися та прийняли рішення створити «Рочестерський комітет 100 Героїнь світу». Вони вважали, що багато сучасних жінок працюють у таких умовах, що вони справді є героїнями. Оголосили конкурс і розіслали жіночим організаціям Китаю його вимогами. СФУЖО також надіслала ці вимоги своїм складовим організаціям, а сама запропонувала троє кандидаток: Ірину Сенік, Ірину Калинець та д-р Ніну Строкату-Караванську. Усього було понад три тисячі кандидаток на звання Героїні. Журі вибрало 100 жінок зі 71 країни. Серед кандидатів від СФУЖО залишилися Ірина Сенік та Ірина Калинець. Д-р Караванська відійшла у Вічність, а організаційний комітет конкурсу хотів серед учасників мати лише тих героїнь, які живі.

28 жовтня на відбір Героїнь я поїхала разом з Ярославом і Галиною Билиною, делегаткою на Річні наради СФУЖО, яка приїхала з Бельгії. Зупинилися у Рочестері в помешканні Ірини Руснак.

Складові організації СФУЖО з ініціятиви Ірини Руснак, голови 47-го Відділу СУА, влаштували цікаву зустріч з надзвичайною гостею — Іриною Сенік, та зі мною, як головою СФУЖО. Тоді я і познайомилася з Іриною Сенік. Її приїзд ініціювали та спонсорували членкині Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК) з відділу при церкві св. Димитрія в Торонто (голова Христина Болюбаш). У переповненій залі Ірина Сенік прочитала кілька своїх віршів, а представниця Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖОЧСУ) з використанням прозірок розповіла про її життя (що зворушило п. Ірину до сліз). Членкині ЛУКЖК показали відео про життя п. Ірини, де ілюстрували вишивки, зроблені нею на засланні. Представниці з Об'єднання Українських

Українки — Героїні світу:
Ірина Калинець, Теофілія Федорів-Стахів

приїхало 70 жінок. У конференції та форумі брала участь і група жінок з Рочестеру.

Ми були свідками дивних подій. Китай заборонив жінкам з Тибету брати участь у заходах. На пресових конференціях нас попереджали, що не сміємо запитувати або згадувати масакру на площі Тяньаньмень. Переміщення з готелів до Гуаїроу (40 км від Бейджингу) було утрудненим. Жінкам, які цілком закрили все, крім очей, інша група

Православних Сестринств (ОУПС) читали поезії п. Ірини. Я прочитала коротку доповідь про 50-ліття СФУЖО, що саме того року ми святкували. Цікавий і приємний вечір закінчився зустріччю гостей і присутніх за кавою.

Наступний день був заповнений програмою, що підготував Рочестерський комітет. Мене офіційно призначили перекладачем для Ірини Сенік. Того дня автобусом нас возили цікавими місцями Рочестера. З мосту Пон де Ренн, що славиться своєю довжиною у 858 футів, ми дивилися Високі водоспади (High Falls) на річці Дженезі (висота 96 футів). Цікавою була поїздка до історичного будинку — оселі Сузен Антоні, піонерки жіночого руху в Америці. Тут її арештували у 1872 р. за те, що пішла на вибори голосувати... Мотто (*дотепний вислів*, ред.) її життя — «Невдача є неможлива! Failure is impossible» стало гаслом жіночого руху в Америці. В оселі Сузен були портрети визначних жінок Америки та короткі життєписи про них. Як нам хотілося побачити там і портрет Марусі Бек!

Після екскурсії містом голова Рочестерського комітету Мері Квінн запросила всіх до своєї чудової оселі на полуденок, де відбулося цікаве знайомство з іншими героїнями, їхніми супровідницями (приїхало 20 жінок з різних кінців світу) та господинею дому.

Потім ми відвідали бібліотеку. Там авторка Наомі Вулф дарувала і підписувала свою нововидану книгу. Слово також мали Героїні, учасники конкурсу. Ірина Сенік, зокрема, коротко розповіла про боротьбу жінок за свої права у СРСР. Пресконференція, яку також планували там провести, не відбулася — всі репортери поїхали до Кейп Канаверал (Cape Canaveral), де у той час мав відбутися запуск ракети.

Увечері відбувся бенкет в готелі Хаятт Рідженсі (Hyatt Regency). На кожному кріслі ми знайшли книжку Наомі Вулф, програму бенкету зі списком ста Героїнь та їхніми життєписами. У списку були Ірина Сенік, Ірина Калинець та Ірина Теофіля Стахів з Торонто — політв'язень, кандидатуру якої подала Ліга Українок Канади (ЛУК). Пізніше я дізналася,

Зліва направо: Оксана Бризгун-Соколик — голова СФУЖО, Ірина Сенік — Героїня світу, Галина Шаповал-Билина — голова Об'єднання Українок Бельгії. Рочестер, 1998 р.

що була ще кандидатка з Аргентини — монахиня-василіянка сестра Тереза, яка відповідала умовам конкурсу. Але відомості про неї від Союзу Українок Аргентини прийшли іспанською мовою і не встигли з перекладом. Українці на бенкеті займали аж три столи.

Після вечері Мері Квінн розпочала церемонію вручення нагород. Героїні отримали відповідний документ і \$1000 у подарунок. Деякі Героїні лише дякували, інші мали коротке слово. Ірина Сенік, яка за алфавітом була однією з останніх, захотіла подякувати за нагороду, тому я, як перекладач, пішла з нею на сцену. І тут сталася незабутня подія. Ірина йшла попереду, а я — за кілька кроків після неї, щоб було видно, хто Героїня. Ведуча, яка представляла п. Сенік, сказала, що Ірина була ув'язненою 32 роки. У цей момент 500 гостей у залі, як на помах диригентської палички, встали. І їхнім оплескам не було кінця! Це було так несподівано, що аж мурашки побігли по спині... Ірина скромно подякувала за нагороду, подарувала Мері Квінн свою двомовну книгу «Білі айстри» зі словами: «Дарую це в пам'ять про тих, які роками сиділи в ґулаґах, і загинули там. Приймаю нагороду від імені їх усіх». Оплески довго не вщухали, а до столу ще довго до п. Ірини підходили американки, щоб хоча б руку їй потиснути.

Наприкінці свята слово мала Наомі Вулф. Вона розповідала про «нову жіночу силу», яка змінить ХХІ століття. Я ж дивилася на Ірину Сенік і думала, що вона — то і є справжня сила. Сила духу.

Оксана Бризгун-Соколик (21 жовтня 1927 р., м. Гуменне, нині Словаччина) — громадська діячка, голова СФУЖО (1992—2002). Нагороди: орден княгині Ольги III ступеня (2009); відзнаки ради Фонду духовного відродження ім. Андрія Шептицького (1993) і Президента України (1996); медаль ім. Тараса Шевченка (найвища відзнака, яка видається Конгресом Українців Канади).

ЖІНКИ – УЧАСНИЦІ Визвольної боротьби (1917–1930)

Роман Коваль, письменник, краєзнавець, дослідник історії
Визвольної боротьби українського народу першої половини ХХ ст.

За сприяння Союзу Українок Америки вийшла друком книжка Романа Ковалю «Жінки у Визвольній війні: історії, біографії, спогади. 1917–1930». Коротке повідомлення про неї ми друкували в «Нашому житті» у жовтні 2020 р. У книзі є чимало біографій членкинь СУА, учасників Визвольного руху першої половини ХХ ст. Це спогади про жінок-революціонерок, жінок-воячок, жінок-лікарів, які брали участь у боротьбі за незалежність України та її щасливе майбутнє. Автор зібрав чимало фактів про їхнє життя. І переконаний, що їх треба закарбувати у нашій пам'яті.

Катастрофічну роль у втраті інформації про учасниць Визвольного руху першої половини ХХ ст. відіграли Друга світова війна та поразка у ній України, Голодомор 1932–1933 та 1946–1947 рр., продовження страшних російських репресій, що брехливо-делікатно називають сталінськими... Багато українців назавжди зникло, а з ними — і пам'ять про Визвольну боротьбу. Мільйони ж людей, нажахані апокаліптичним терором, на десятиліття міцно стулили вуста. Й не передали нам той скарб знань про найкращих. На жаль, за 30 років нашої державности також небагато зроблено в цій ділянці.

Процитую уривок зі спогаду хорунжого Левка Танцюри з Поділля (студента Подебрад-

ської академії) під назвою «Мої спогади з визвольної боротьби» (1920-ті рр.) Це розповідь про страшний день, коли більшовики обстріляли бронепотяг Армії УНР і багатьох поранили, зокрема й Л. Танцюру: «Це сталося 23 травня 1919 р. о годині 5-й ранку, в день мого янгола... До вагона ввійшла доктор, три жінки в білих фартушках з червоними хрестами на них і санітар. Доктор і сестри почали робити мені перев'язку, розрізали чобіт. Нога була в страшному стані: роздроблена кістка, кілька великих рваних ран... Я хотів подивитися на свою ногу, але сестри мені не дали. Одна присіла, положила мою голову собі на коліна. Друга схилилась наді мною так, щоб я не міг бачити, що там мені роблять

з ногою. Моя голова лежала на колінах сестри, вона мені щось говорила, нахилилася наді мною, дивилася мені до очей... Того погляду я ніколи не забуду... Її очі дивилися на мене з таким жалем, з такою ласкою, з якою дивиться тільки мати, коли гине її дорога дитина... Мені так гарно стало на серці... Пригоди минулого дня були такі тяжкі, я не бачив ні одного співчуваючого погляду, і зараз — стільки ласки... Я розплакався, а вона мене голубила та заспокоювала... Цей образ жінки в білім фартусі з червоним хрестом назавше лишився в моїй пам'яті. Тоді я зрозумів, скільки щастя й радости мали ранені, бачачи біля себе цих білих, світлих янголів. Ще й тепер, коли я

зустрічаю жінку в білому з червоним хрестом, моє серце переповнюється до неї повагою, любов'ю, вдячністю...» Чи можна таке читати без сліз? Ось про таких прекрасних жінок ця книга.

Або ось, здавалось би, малий епізод з життя героїчної Марії Бесарабенко-Трейко. У 1921 р. вона була зв'язковою Повстансько-партизанського штабу Юрка Тютюнника, зокрема до волинського отамана Петра Филоненка. Наприкінці червня 1921 р. в с. Барашах (тепер Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) Филоненко і Марія несподівано зіткнулися з «місцевим начальником "продналогу"», який собі на лихо вирішив перевірити документи. «Не встиг Филоненко дістати посвідку, як Марія двома пострілами вбила нахабу».

Харитина Пекарчук (Ізбицька) пішла до війська як козак. До Українського маршового батальйону 34-го запасного полку її записали як Степана Книшенка. «Далеко не всім було відомо, що я дівчина, — оповідала Тіна. — Чоловіки спершу були насторожені, але труднощів ніяких не робили, а в скорому часі стали моїми найкращими друзями. Тоді вже не кликали мене Степаном, тільки Тіною, тому й тим іменням по сьогоднішній день дорожу. Правда, декому з нових довелося інколи заїхати поза вуха, але в цілому проблем не було. Осталися тільки найкращі спогади, бо як хтось і пригадав коли-небудь, що я жінка, тоді виявляв більше оглядності й уваги, здержував других від брудної мови, прийняв заувагу, а навіть і кару від мене, бо знав, що я

обстоюю тільки правду». У боротьбі за Українську державу полька Харитина Пекарчук переродилася на українку, «гайдомачку» (її власна оцінка). Вона, козачка кінної сотні Мазепинського полку, свою національність завжди подавала як українську, а віру — як православну.

Галина Журба за батьком була полькою. Її мама, хоч і українського роду, спольщилася. В автобіографічній повісті «Далекий світ» Журба напише про генетичний зв'язок «польського панства» з українськими прапрадідівськими традиціями, що будить у серцях голос крові: «Хоч продали свою національність, пополячившись заради маєтків і кар'єри, кров і раса лишилися українські. Та не тільки раса, але й вдача та родові традиції. Польського в них було тільки що мова та римо-католицизм. Сміялись, співали, сварилися та плакали по-українськи». Галина Журба стала українською письменницею, а в січні 1918 р., за свідченням П. Ковжуна, «була в боях коло "Арсеналу" в Києві, нехтуючи життям, носила мішки динаміту для українських частин». Наведу витримку з послання Г. Журби до нас: «Героїчність — це не чеснота. Це вдача, як буйність чорнозему, як співочий голос, як почуття правди. Життя дано людині для здійснення її приреченості. Для змагань і перемагань. Життя як смолоскип, що запалює і згоряє саможертвним полум'ям на жертвовнику Батьківщини та Волі».

Як тут не згадати поетичні рядки однієї з героїнь нашої книги Олени Теліги, яка народилася під Москвою, виростала в сім'ї «справжнього» росій-

ського професора у російському середовищі. І тільки в Подєбрадах, під животворним впливом старшин Армії УНР М. Теліги, Л. Мосендза, юного В. Куриленка та самого українського середовища Подєбраської академії, вона зрозуміла, хто є насправді. І ось її слова, звернені до чоловіків:

*Гойдайте ж кличний дзвін!
Крешіть вогонь із кремнів!
Ми ж, радістю життя вас
напоївши вщерть,
Без металевих слів і без
зітхань даремних
По ваших же слідах підемо
хоч на смерть!*

То ж, повертаючи у свідомість українського народу сотні кращих його дочок, які вміли і воювати, і гоїти рани, кажу: «Козачкам слава!» І пропоную **короткі біографічні повідомлення про членкинь СУА**, що відстоювали незалежність України і були прикладом служіння її народу.

Обкладинка автобіографічної книги Г. Журби

ЯСІНЧУК (ГУПАЛО-ЯСІНЧУК) ДОМНА (1895, с. Поморяни, тепер Львівської обл. — 1971, Вашингтон, США). Сестра-жалібниця Армії УНР, лікарка, громадська та харитативна діячка; членкиня Українського лікарського товариства; звання — санітарна хорунжа Армії УНР.

У 1914 р. закінчила з відзнакою гімназію сс. Василіянок у Львові та почала медичні студії у Відні, де була заступницею голови студентського товариства «Січ» та секретаркою для

ВИШНІВСЬКА КАТЕРИНА (? — 15 березня 1978 р., Детройт, США). Урядовиця секретаріату Міністерства військових справ УЦР, секретарка Військової місії УНР у Варшаві та Української парламентарної репрезентації в Польщі; членкиня СУА. Дружина Олександра Вишнівського, полковника Армії УНР (генерала-поручника в еміграції). Після приїзду до Америки поселилася з чоловіком у Детройті. Виділялася високою культурою та була шанованою у громаді.

допомоги пораненим українським воякам. Працювала також як «помічна лікарка» у Гмінді у таборі для інтернованих і виселених з прифронтової смуги.

Під час Визвольних змагань Домна служила санітарною хорунжою при Першій запасній лічниці д-ра Ямполера у Вінниці. Через брак медичного персоналу, була відповідальною лікаркою санітарного поїзда. Як звільнилася, повернулася до Львова, де продовжила медичні студії в Українському тайному університеті і в 1929 р. отримала диплом доктора медицини.

У 1926 р. у Львові познайомилася та побралася з Іллею Ясінчуком. У 1941—1945 рр. працювала лікарем у Римерштаті (на Судетах), а в 1946—1949 рр. — у таборах переселенців у Фісені та Міттенвальді (Баварія). У 1949 р. Домна Гупало-Ясінчук виїхала з родиною до США, де в 1954—1958 рр. працювала лікаркою-психіатром у Міддлтауні і Сиракузах, Нью Йорк. Авторка статей на медичні теми та спогадів, зокрема про свою подругу під назвою «Марія Михайлівна Ганневич-Донченко (посмертна згадка)». Нагороджена Воєнним хрестом.

ХОМА (ХОМОВА) АВГУСТИНА (вересень 1895 р. — серпень 1984 р.) Урядовиця Галицької армії, сестра-жалібниця Армії УНР, громадська, харитативна і пластова діячка; членкиня СУА, товариства «Просвіта», Жіночої громади, Товариства опіки над дітьми та молоддю, Рідної школи, клубу «Бесіда», Пласт-приятю, Об'єднання колишніх вояків Америки, спортивних товариств «Сокіл» і «Чорноморська Січ».

Августина провела молодість у Тернополі, де закінчила початкову школу, учительську семінарію та здобула музичну освіту. Була учасницею історичного здвигу «Сокола» в 1914 р. у Львові. Під час Першої світової війни долучилася до Української визвольної боротьби. У 1918 р. після створення Української Галицької Армії працювала секретаркою у військовій канцелярії. Разом з УГА, що заради з'єднання з Армією УНР перейшла Збруч, Августина переїхала у Кам'янець-Подільський, де доглядала вояків, які хворіли на тиф. Коли опинилася на Херсонщині, одружилася з Осипом Хомою. Згодом повернулася з чоловіком до Тернополя й працювала в «Просвіті», «Товаристві опіки над дітьми й молоддю», «Жіночій громаді», клубі «Бесіда» та у «Рідній школі». У 1939 р., коли совіти зайняли галицькі землі, А. Хомова стала завідувачкою дитячих будинків Тернопільської обл. Родина Хомів чудом врятувалася від виселення в Сибір, але Осипа Хому заарештували. Під час німецької окупації Августина сама опікувалася дітьми та не припиняла громадської діяльності, зокрема співпрацювала з референтурою суспільної опіки при міській управі в Тернополі. Коли опинилася з родиною в таборі для біженців у Цуффенгаузені, працювала в його управі, брала участь в Об'єднанні українських жінок і опікувалася пластовою молоддю. У 1948 р. оселилася з родиною в Ньюарку (Нью Джерзі) та приєдналася до 28-го Відділу СУА, організації «Самопоміч», «Об'єднання бувших вояків Америки» та інших організацій.

СКУБОВА МАРІЯ (1880?, с. Іванівка на Скалатщині, тепер Тернопільської обл. — 11 квітня 1952 р., Нью-Йорк). Медсестра УГА, членкиня Американського допомогового товариства «Лейдіс Ейд Сосаєті». У 1907 р. виїхала до Америки. З початку Першої світової війни повернулася на Галичину та зголосилася до санітарної праці як доброволець. Допомогала пораненим воякам переборювати труднощі з харчуванням і лікуванням. Захворіла на тиф і, як одужала, виїхала до польських таборів полонених. Там, використовуючи свої повноваження, з великим ризиком для себе врятувала 1302 вояки через надані відпустки додому та ще 829 через перевезення до лікарень. Під час Листопадового зриву з власної ініціативи очолювала в Тернополі австрійський гарнізонний шпиталь (від імені українців) і працювала там до 1920 р. При шпиталі організувала санітарні курси. У 1920 р. Марія разом з фронтовою армією пішла на схід і потрапила у більшовицький полон, з якого втікла до Галичини.

Через певний час повернулася до Америки. Співорганізаторка СУА, була серед тих, хто ініціював створення Української жіночої громади. У її помешканні 4 грудня 1921 р. відбулись організаційні збори, в яких взяли участь 30 жінок. Скубова, як колишня сестра Червоного хреста української Армії, розповіла присутнім про важку ситуацію на рідній землі. Це заохотило учасників зборів до створення організації, яка б допомагала українцям, що мають потреби або є інвалідами. Тоді й постала Українська жіноча громада в Нью-Йорку. До її уряду ввійшли Марія Скубова — голова, Олена Кречківська — заступниця голови, Анна Кушнір — секретарка, Катерина Гупалова — касирка. Створена громада допомагала членам організації, військовим і студентам, які були на вигнанні в різних країнах. Найбільшу допомогу надала інвалідам українських армій у 1923—1926 рр. Марія Скубова нагороджена Хрестом Симона Петлюри та Пропам'ятною воєнною відзнакою УГА.

ТЕОДОРОВИЧ (ХИЖНЯК)

ВІРА (21 серпня 1899 р., Київ — 25 червня 1982 р., Трой, США). Учителька, медична сестра, громадська діячка, просвітянка, членкиня СУА. Закінчила учительську семінарію в Києві, працювала медсестрою під час Першої світової війни. З початком революції у 1917 р. долучилася до будівництва Української державності як секретарка С. Петлюри, першого голови Українського військового комітету, секретаря військових справ уряду Центральної Ради, пізніше Головного отамана військ УНР. У 1920 р. у штабі Дієвої армії познайомилася з поручником УСС Павлом Теодоровичем та одружилася з ним. Наприкінці 1920 р. переїхала до Галичини. Після того, як чоловік закінчив богословські студії та став душпастирем в Боснії, Віра переселилася до Югославії, де допомагала чоловікові, лікувала парафіян, заснувала й керувала школою та читальнею «Просвіти». У 1929 р. разом з чоловіком повернулася до Галичини. Тут Віра вкладала багато праці у культурно-освітнє життя парафії, стала членкою Союзу Українок. У 1944 р. переїхала з родиною до Німеччини, у 1947 р. — до Америки, де спершу поселилася в Філядельфії, а пізніше перебралася у Трой, де заснувала 114-й Відділ СУА та 2 роки була його головою. Віра Теодорович плекала народне мистецтво та заохочувала до цього союзянок, збирала вартісні речі для Українського музею в Нью-Йорку, писала сама та заохочувала інших писати листи до політв'язнів у СРСР.

ЖІНОЧА ІСТОРІЯ

ЧОМУ ВАЖЛИВО ДІЗНАВАТИСЯ ПРО ДОСВІДИ ЖІНОК МИНУЛОГО

(Частина 1)

Оксана Кісь, історикня, президентка Української асоціації дослідниць жіночої історії, докторка історичних наук

Внаслідок сексизму і патріархальних установок суспільства досягнення жінок часто знецінюються. Автори ресурсу «Гендер в деталях» — видання, заснованого з ініціативи та за підтримки Представництва фонду ім. Гайнріха Бьоля в Україні, що має на меті поглиблювати розуміння гендерних питань в українському суспільстві, створили проєкт «Жінки, які торують нові шляхи». Він реалізується спільно з Creative Women Space за підтримки грантової програми University of St. Andrews, Шотландія (деталі за посиланням: <https://genderindetail.org.ua/media/vystavky/15-women>) і в його рамках розповідатимуть про жінок, які робили у свій час або роблять нині унікальні речі. Для цього підібрали 7 героїнь з минулого України і 7 наших сучасниць, дописи про яких з'являтимуться поступово. Читачам «Нашого життя» пропонуємо один з них авторства Оксани Кісь (джерело: <https://genderindetail.org.ua/spetsialni-rubriki/zhinky-yaki-toruyit-novi-shliachy/nevidoma-ukrainka.html>).

Авторка з 1994 р. досліджує жіночу та гендерну проблематику в межах української історії та історичної етнології, її сучасні наукові зацікавлення зосереджені на усній жіночій історії та повсякденному життю українських жінок у надзвичайних історичних обставинах. Оксана Кісь є також однією з авторів програми Центру СУА з Жіночих студій в УКУ.

Жінки — це половина людства. Це факт, і так було в усі часи, а інколи, після великих воєн, жіноцтво навіть становило більшість. То чому ж, гортаючи шкільні підручники, читаючи книжки з історії, переглядаючи документальні й художні фільми на історичну тематику, ми не бачимо там рівноцінно представленого жіночого історичного досвіду? Згадки про жінок в історичних творах радше принагідні, описи надто загальні й поверхові, а біографії видатних жінок шаблонні й іконографічні... Доступні інформаційні ресурси не дозволяють дізнатися і зрозуміти, як саме переживали жінки різного віку ту чи ту історичну подію, що означала для жінок та чи та історична доба, як змінювалося життя жінок різних етнічних груп під впливом історичних трансформацій і катаклізмів, як жінки долучалися до загального поступу людства і що вони робили для окремих спільнот. Чи справді культура, цивілізація, прогрес, технології — це результат діяльності чоловіків, яким жінки лише користуються, відсторонено спостерігаючи зусилля чоловічої частини людства? Чи відсутність жінок на сторінках літописів має іншу причину?

HisStory: чому історія «людства», яку ми знаємо, — це насправді історія тільки невеликої групи привілейованих чоловіків?

Від початків свого існування і до 1970-х років історія була майже суто чоловічою цариною. Її писали чоловіки (літописці і науковці), документуючи насамперед діяльність сильних, багатих і впливових чоловіків. Тисячоліттями саме чоловіки мали владу (політика і закони) і силу (військо), володіли ресурсами (майно) і знаннями (наука й освіта), визначали ідеологію і мораль (релігія, судочинство). Чоловіки ухвалювали доленосні рішення на всіх рівнях — від сім'ї і сільської громади до міського магістрату, князівства чи імперії. Правила світом, визначали його розвиток і встановлювали правила. І саме цю діяльність описували в історичних хроніках.

Жінки — незалежно від епохи, культури й верстви — перебували на другорядних щодо чоловіків ролях, їхнє соціальне становище і можливості визначалися насамперед статусом чоловіків, яким ті жінки належали (їхніх батьків, чоловіків, братів). Жінок не просто усунули від важелів влади, інструментів сили, доступу до ресурсів і знань, їхнє життя минало непоміченим і недооціненим у межах нецікавого для істориків приватного простору (дому й родини).

На скрижальх історії записано імена лише тих жінок, яким вдалося — завдяки своїм винятковим здібностям, але часто всупереч обставинам — увійти й успішно реалізувати себе в одній із «чоловічих» сфер, інколи навіть під чоловічими іменами (цариця Клеопатра, учена Гіпатія, полководиця Жанна д'Арк, письменниця Марко Вовчок та ін.) Отож уся історія до середини ХХ ст. писалася як звіт про діяння невеликої групи чоловіків із привілейованих верств. Це історія воєн і дипломатії, державотворення, технічного прогресу, високого мистецтва, географічних відкриттів й колонізацій, натомість сфери жіночої самореалізації в них майже не представлено.

Можна стверджувати, що жінок було витіснено в приватний простір і що вони нічого значущого не зробили, то про що говорити? Але розмова про жіночий досвід може кардинально змінити нашу оцінку історичних подій і цілих епох. Так, в епоху Відродження жінки у Європі втратили економічні важелі, для них це час затворництва і полювання на відьом. Хоча національним символом Французької революції стала Маріанна — втілення ідеї свободи, рівності і братерства, та насправді жінкам революція «подарувала» дуже консервативний правовий кодекс, наслідки якого відчувалися аж до 1950-х рр. А от Перша і Друга світові війни, крім страждань, руйнувань і втрат, створили нові можливості для жіночої самореалізації й розширення прав жінок у «чоловічих» сферах.

Маріанна — символ Французької революції

Через специфіку своїх гендерно-обумовлених соціальних ролей і статусів жінки інакше, ніж чоловіки, досвідчили поворотні моменти всесвітньої історії. Врахування особливостей жіночого досвіду вимагає переглянути усталені оцінки різних історичних подій. Джоан Скотт, одна з головних теоретиків гендерних досліджень в історії, писала: «Історію розвитку людства розказано головню через чоловічу участь: ідентифікація чоловіка з людством найбільше спричинилася до зникнення жінок із записів минулого... Жінки забуті чи проігноровані, сховані від історії».

Відмежовуючись від односторонньої історії, яка розповідала майже винятково про чоловічий історичний досвід, феміністки 1970-х назвали це явище «його-історією» (HisStory) і закликали виправити цю несправедливість — створити натомість власне жіночу історію, «її-історію» (HerStory), яка всебічно й неупереджено вивчала б і висвітлювала життя та діяльність жінок у минулому.

Її історія (HerStory)

Хоча історики різних країн і епох спорадично писали про жінок у своїх трактатах, власне жіноча історія як напрям досліджень з'явилася порівняно недавно — на початку 1970-х років. Історикині-феміністки почали активно вивчати становище й досвіди жінок у різні часи і в різних народів. Від самого початку жіноча історія була не тільки науковим, а й політичним проєктом. Як писала Джудіт Беннетт, «установивши природу і причини гноблення жінок у минулому, ми можемо безпосередньо посилити феміністські стратегії на майбутнє».

Надзвичайно важливо було відмовитися від зосередженості лише на чоловіках та ігнорування царин, де традиційно переважали і реалізувалися жінки. Жінок мали перестати вважати «другою статтю».

Підривний, революційний характер феміністського підходу підкреслювала Герда Лернер: «Жіноча історія кидає виклик історичній науці. Вона підважує засадниче припущення, що чоловік — мірило всього значущого і що діяльність чоловіків за означенням важлива, тоді як жіноча другорядна... Нова історія має ґрунтуватися на усвідомленні, що жінки становлять половину людства і завжди були неодмінними учасницями процесу творення історії».

Властива тенденція зосереджувати увагу головню на чоловічій діяльності спричинила недооцінку ролі жінок навіть там, де їхній внесок справді суттєвий і значущий. Наведу близький нам приклад: стереотипно сприймаючи війну як чоловічу справу, а боротьбу — насамперед як збройні сутички, історики українського націоналістичного підпілля 1940—1950-х рр. висвітлюють переважно діяльність політичного проводу ОУН та військові стратегії і операції УПА. Хоча в повстанському

Повстанці в лісі

У пошуках власного минулого: проблема джерельної бази

русі брали участь десятки тисяч жінок, відомості про них доволі скупі, поверхові і загальні. Жінки справді не посідали керівних позицій у жодній із цих організацій, але були масово залучені в ролі зв'язкових, розвідниць, санітарок, друкарок; вони забезпечували харчування, дбали про гігієну повстанців, вели низову пропаганду серед місцевого населення. Ця робота на вигляд прозаїчна і буденна, але в умовах підпілля була пов'язана з величезними ризиками, чималими фізичними зусиллями і психологічним навантаженням, вимагала цілої низки навичок і знань.

Чи треба вважати, що гонючі й лікуючі повстанців, перучи й лагодячи їхній одяг, передруковуючи пропагандистські листівки і доправляючи повідомлення, жінки лише «допомагали» чоловікам-борцям у їхній боротьбі за українську державність? Чи ці жінки були повноцінними учасницями боротьби, виконуючи в ній інші, немілітарні, функції?

Маємо визнати: насправді своєю працею жінки забезпечували боєздатність підпілля і злагодженість дій різних підрозділів, а без їхньої «негероїчної» праці підпілля дуже швидко зазнало б краху. Радянські репресивні органи добре це усвідомлювали, бо карали жінок, які співпрацювали з підпіллям, найбільшими термінами ув'язнення, а їхні родини депортували. Чому ж історики досі не готові визнати рівноцінність внеску жінок у національно-визвольну боротьбу?

Свою головну місію історикіні-феміністки вбачали в писанні власної жіночої історії, яка мала стати засобом і знаряддям у боротьбі за права жінок: «Лише коли жінки можуть використати свою задокументовану, проаналізовану, осмислену і опубліковану історію як зброю в боротьбі за себе і за всіх жінок, лише тоді вони стануть суб'єктами своєї історії», — писала Марія Майз.

Історикіні-феміністки переслідували подвійну мету — повернути жінкам і належне їм місце у світовій (і національній) історії, і власну жіночу історію. Перерваний досвід, відсутність діалогу з попередницями — трагедія жіноцтва протягом історії людства. Кожна видатна жінка починала ніби з нуля, мусила обстоювати право своєї статі займатися наукою й політикою і зрештою опинялася десь на маргінесах історії, яку писали чоловіки. Кожна бунтарка повставала проти патріархатних моделей поведінки ніби вперше, не знаючи про своїх посестер, які торували цей шлях до неї.

Навіть тепер, боронячи права жінок в Україні, як часто ми згадуємо про феміністок кінця XIX — початку XX ст.? А ще ж 1893 р. Євгенія Ярошинська писала: «...якби природа була вправді сотворила жінку лиш на кухарку тай на няньку, то не булаби єї обдарила висшими духовими здібностями, котрі не раз перевисшають мужескі. З сего послідного виходит, що жінки можут ставати разом з мужчинами на арену студій, можут разом з ними боротись о пальму досконалости. Теперішна залежність жінок походит не з їх нездібности, а з пересудів, через котрі не допускано жінок до висшої науки..., котрі привязуют жінку на віки до печи».

Не знаючи досвіду своїх попередниць, маючи неповне або спотворене уявлення про нього, жінки не можуть адекватно усвідомити й оцінити свій стан та вибудувати ефективні стратегії на майбутнє. У 1970-х рр. з'явилися численні публікації на основі аналізу архівних документів, автобіографій, листів, щоденників окремих жінок і жіночих громад. Вони заклали підвалини жіночої історії.

Серйозною перешкодою стала майже повна відсутність інформації про жінок у традиційних історичних документах і навіть у родинних архівах. Мало того, жінки набагато частіше за чоловіків були неписьменними (наприклад, згідно з переписом населення в Російській імперії наприкінці XIX століття, серед українців лише 4 % жінок були письменними, тоді як серед українських чоловіків читати і писати вміли 23 %), тому не залишали по собі ні щоденників, ні листів чи інших власноручних свідчень.

Іноді «почути» голоси жінок минулого можливо в документах юридично-правового характеру. Багатий матеріал для розуміння гендерних відносин серед шляхти в XVI ст. дають заповіти українських шляхтянок, судові справи про спадщину, проблеми позашлюбного материнства серед домашніх служниць, кримінальні справи проти жінок, які вчинили аборт, підкинули або вбили своє немовля, а медична документація розповідає про сексуальне насильство червоноармійців проти жінок в Європі.

(Продовження у «Нашому житті» за листопад місяць)

Primarily a painter, also a graphic designer, sculptor, and photographer, **Christina Kudryk** was born in Peremyshl (now Poland) in 1940 to attorney Stefan Yarema Nawrocky and teacher Maria Lominska. Her father served as an officer with the Ukrainian Sich Riflemen (*Січові Стрільці*) in World War I and later with the Ukrainian Galician Army (*Українська Галицька Армія*). The family immigrated to Winnipeg, Manitoba, Canada, in 1949. Kudryk graduated from the University of Manitoba with a Bachelor of Fine Arts (Painting) in 1960; she obtained a Bachelor of Education (Visual Art) from the University of Toronto in 1964, and a Certificate in Photography from Ryerson Polytechnical Institute, also in Toronto. She taught art history and painting at the Central Technical School Art Center, where she also served as the Assistant Head of the Center for a number of years.

Kudryk first exhibited her work in Winnipeg in May 1960. That same year, her synthesized portrait of a girl reading a book appeared on the cover of the children's magazine *Соняшник* (Sunflower). Since then, her artworks have graced many magazines and have been exhibited in eight solo shows and over 80 group shows in numerous cities across Canada, the United States, and Ukraine. Her works *The Promised Land* (2011) and *Maidan* (2014) were included in The Ukrainian Museum's 2015 exhibition *The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908–2015*.

Christina Kudryk's works are found in the collections of the National Art Museum of Ukraine (Kyiv), the Andrej Sheptytsky National Museum (Lviv), the Ukrainian Catholic University (Lviv), Narodnyj Dim (Peremyshl), The Ukrainian Museum (New York City), Oseredok Museum (Winnipeg), BCU Foundation (Toronto), and the Shevchenko Foundation (Winnipeg). Kudryk lives and works in Toronto.

chriskudryk.ca

An Artistic **TRIBUTE** to Lesya Ukrainka

Христина Кудрик/Christina Kudryk.

Два Кольори Мої – поклоні Лесі Українці, 2020 р.,
акрил на полотні/acrylic on canvas, 28 x 32 дюйми/in.

Artist's statement re *Два Кольори Мої – поклоні Лесі Українці* (2020)

Every work of art is a reflection of the artist. The world around us plays an important role; however, our thoughts, meditations, ruminations, and the emotions associated with them are what form an artist's personal and unique vision.

For quite some time, I have wanted to create a work in honor of our great woman-poet Lesya Ukrainka. I am familiar with her poetry from my youth, from my Saturday Ukrainian classes. Last fall, with the approach of the 150th anniversary of her birth (February 25, 2021), I started re-reading her works to more fully understand her – to be able, in a meaningful way, to convey her thoughts, aspirations, soul.

For me, the song “Два Кольори Мої” epitomizes the two aspects of her being: love of life and sorrow for her country. For the writing in the painting, I tried to select quotes that would reflect this, and that would also suggest her beloved Ukrainian embroidery. The color and portions of the map that overlaps her face – the camouflage of a courageous warrior. Her gaze – a gaze into the future destiny of Ukraine!

Today, when war continues to ravage eastern Ukraine, and a pandemic is ruling the world, her heroic approach to life can serve as an example to us all.

Christina Kudryk

Пояснення-думки авторки «Два кольори мої – поклін Лесі Українці» (2020)

Уже довго хотіла створити щось на честь нашої визначної жінки-поета Лесі Українки. Знаю її твори ще з юних літ з кусів українознавства. Восени почала перечитувати її твори й старалася «увійти» в її особу — щоб гідно передати її душу, задуми, прагнення.

Для мене пісня «Два кольори мої» віддзеркалює всі аспекти її душі — любов до життя та журба про долю Батьківщини. Для письма на картині старалася вибрати цитати, які б віддзер-

калювали це, але також нагадували б її улюблену українську вишивку. Фарба та частини мапи, які заходять на її лице, можуть нагадувати камуфляж завзятого борця. Погляд її — це погляд на долю України у майбутньому!

Тепер, коли війна на Сході Україні продовжується, а у світі панує пандемія, її позитивне та героїчне ставлення до життя може стати прикладом для кожного з нас.

Христина Кудрик

Бронислава Ковалевич

17-й Відділ, Маямі

Усміхнена, благородна, позитивної вдачі Бронислава Ковалевич залишила у смутку українську громаду в Маямі та відійшла у Царство небесне на 98-му році свого життя 28 травня 2021 р.

Броня Ковалевич була членкинею 17-го Відділу СУА. Аж до недавня брала активну участь у житті громади. Кілька років тому вибачалася, що вже не в силі спекти або зварити страву до гостинного столу для імпрези. Постійно фінансово підтримувала кожну потребу нашого відділу, а також брала участь у справах парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Маямі. Була справжньою християнкою та відчувала обов'язок підтримувати всі українські установи.

Народилася п. Броня 12 травня 1923 р. в околиці міста Чорткова

Тернопільської обл. (Україна). Примусово під час Другої світової війни виїхала без батьків до Німеччини, де працювала у господарстві привітної німецької родини.

По війні опинилася в таборах переселенців в Німеччині. Там познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Іваном Ковалевичем. У подружжя народилося троє дітей: Богдан і близнята Марія та Мирон. Родині вдалося виїхати до Чикаго, де через бідність і тяжкі умови проживання п. Броня заснувала швейну майстерню із пошиття фіранок і чохлів на меблі. За участі всієї родини майстерня гарно розвивалася і з часом на ній працювала вже більша кількість робітників.

У житті п. Броні було чимало болю і смутку — важка хвороба доньки, а потім смерть чоловіка. Тому вона закрила майстерню та у 2001 р. переселилася з сином Богданом і дочкою Марійкою до Флориди в околиці Маямі. Позбавившись важкої роботи у швейній майстерні, п. Броня приділяла багато часу праці в СУА, а разом з донькою Марійкою підтримувала церковну громаду та розраджувала всіх своєю благородною вдачею. Але несподівана втрата й біль знову прийшли у її життя: у 2019 р. вона поховала сина Богдана, а в 2020 — дочку Марійку.

Син Мирон прийняв рішення поховати свою маму в Чикаго, де він проживає. Тому панахиду по п. Броні відправили 30 травня в Українській католицькій парохіяльній церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Маямі, а похоронили в Чикаго біля дітей і чоловіка Івана.

Світла, вічна пам'ять незабутній п. Броні, яка є духовним взірцем для членкинь 17-го Відділу.

Оксана Пясецька, 17-й Відділ

Анна (Нуся) Шкорута-Рак

83-й Відділ, Нью Йорк

Народилася 25 вересня 1932 р. в м. Тисмениця на Івано-Франківщині. Відійшла у вічність 27 березня 2021 р. в Нью Йорку.

Після Другої світової війни родина Анни Шкорути поневірялася у таборах Чехословаччини та Німеччини, а у серпні 1949 р. приїхала до Америки і поселилася в Нью Йорку.

У 1950 р. Анна (Нуся) вийшла заміж за Володимира Рака. У подружжя народилося двоє синів – Ігор та Андрій, а згодом побачили світ троє внуків.

У 1971 р. Нуся вступила до 83-го Відділу СУА і стала дуже активною його членкинею, зокрема очолювала відділ у 1978—1979 рр. Багато років була скарбником відділу

та Округи Нью Йорк. Понад десять років віддано їй успішно працювала адміністратором «Світлички» 83-го Відділу СУА.

У 1984–1999 рр. Нуся разом з Лідєю Черник була членкинею референтури суспільної опіки Головної Управи СУА, де доклала багато зусиль для збирання коштів на допомогу жертвам повені у Закарпатті. Чотири роки працювала в бюро СУА.

За сумлінну та віддану працю у 2003 р. Нусі надали звання Почесної голови 83-го Відділу СУА, а в 2008 р. на Конвенції СУА вона отримала найвищу нагороду нашої організації – звання Почесної членкині СУА.

Нуся не тільки надзвичайно багато та віддано працювала задля процвітання СУА, але й приділяла немало часу українській громаді Нью Йорку. Вона була добровольцем у канцелярії Українського музею в Нью Йорку, до 2007 р. — касиркою в Об'єднанні українців Америки «Самопоміч», відділ Нью Йорк. Дуже любила працю волонтерки в бюро при церкві св. Юра, де багато років допомагала з фінансовими справами.

Незважаючи на серйозну хворобу, упродовж довгих років трималася за життя, завжди була зарадною, веселою та в доброму гуморі.

Наш відділ втратив дуже добру, порядну союзянку та гарну людину, про яку завжди будемо пам'ятати.

Вічна їй Пам'ять!

Рома Шуган, 83-й Відділ

Іванна Сергеева

90-й Відділ, Філадельфія

Іванна Сергеева прожила гідне життя та відійшла у засвіти 14 травня 2021 р. Вона прожила 51 рік у Росії, але затримала мову, культуру та любов до рідних Карпат на все життя.

Пані Іванна народилася 5 липня 1926 р. у місті Рогатин (нині Івано-Франківська обл.) Батько був сином селянина. Односельці, коли побачили його здібності до науки, зібрали гроші та направили його на навчання до університету у Відень. Після закінчення навчання він повернувся в Україну і став директором гімназії при монастирі сестер Василіянок в Івано-Франківську. Мама п. Іванни була вчителькою, але коли народилися діти, покинула працю, щоб займатися вихованням дітей і провадити господарство.

Пані Іванна часто згадувала, як проводила літні місяці у Станіславові (нині Івано-Франківськ),

або на маленькій оселі в Ямні, що біля Яремчі, і писала про це: «У мене залишилися чудесні спогади про гори, мандрівки гірськими стежками серед трав, квітів і смерек».

З приходом німців батька арештували. А у 1949 р. рідних вивезли у Коломию на пересильний пункт. Через 6 місяців їх звільнили, але повертатися до Станіслава заборонили. Батьківський будинок зайняли переселенці з Росії. Родині дозволили поселитися у Делятині, де батько продовжував учителювати у місцевій школі — навчав математики та фізики.

Пані Іванна навчалася у Станіславській гімназії, а після війни поступила на відділ філології до Станіславського вчительського інституту. У 19 років вийшла заміж за військового, покинула навчання і разом з чоловіком переїхала до Ленінграда (тепер Санкт-Петербург, Росія). Чоловік був професором військової Академії, а п. Іванна продовжила навчання, але вже за іншим фахом — закінчила школу медсестер, а пізніше Вищу медичну школу. Зробила успішну кар'єру в медичній галузі, зокрема очолювала відділ терапії в лікарні. Щоліта, разом з чоловіком та донькою, приїздила до Делятина, щоб відвідати рідні Карпати та прищепити любов до рідного краю своїй дочці Оленці, яку назвала у честь своєї мами.

У 1990 р. дочка Оленка емігрувала до США, куди згодом переїхала і п. Іванна. Удома залишилися могили рідних для неї людей: мами, батька та чоловіка. Оселившись у Філадельфії, п. Іванна шукала зв'язки з українською громадою. Дуже скоро стала парафіянкою греко-католицької церкви. А коли приєдналася до 90-го Відділу США, активно включилася в його роботу — стала організаційною референткою та упродовж

років брала активну участь у його житті. Вона ніби знову повернулася в Україну, яку любила понад усе. Пані Іванна не втрачала зв'язок з відділом навіть тоді, коли фізичні недуги не дозволяли їй приходити на сходи. Вона активно спілкувалася з членкинями, слухала українське радіо, читала журнал «Наше життя».

Як лікар, вона розуміла, що недуга скоро здолає її, тому приготувала щедрі пожертви на українські організації та на українські цілі. Дуже тривожилася через війну в Україні. Вона заповіла своїй дочці передати фінансову допомогу українському воїну, який постраждав у війні з Росією.

Союзянки 90-го Відділу провели п. Іванну молитвою у заупокійній Службі Божій та висловили щирі співчуття її дочці п. Олені.

Нехай пам'ять про світлу людину буде вічною!

Оксана Крилюк, голова 90-го Відділу

Natalia Volodymyrivna Bardin

Branch 118, Houston, TX

Natalia Volodymyrivna Bardin, 62, of Crosby, Texas, passed away with her loving family by her side on Friday, June 4, 2021. She was born on December 5, 1958, in Lviv, Ukraine, to Volodymyr Kalyn and Emilia Volos Kalyn, who predeceased her along with her brother, Volodymyr Kalyn.

in Houston, Texas. She was a caring, compassionate woman who loved her family and loved spending time with her grandchildren, whom she enjoyed chasing around. Some of her passions in life included traveling, gardening, cooking, dancing, singing, and feeding her dogs and chickens. She will be dearly missed by all who knew and loved her.

The members of UNWLA Branch 118 share in the sadness of her passing. Natalia will always be remembered for her dedication to the branch, her positive outlook, her cheerful smile, and her lovely singing voice. May her memory be eternal.

Vichnaya Pamyat!

Branch 118, Houston, TX

Natalia moved to the U.S. 30 years ago and worked as a registered nurse at Kingwood Hospital for the past 22 years. Natalia was a member of Pokrova Ukrainian Catholic Church and UNWLA Branch 118

Операція «ЗАХІД»

СУМНИЙ ЖОВТЕНЬ 1947 року

Заради послаблення та знищення українського визвольного руху у 1944—1946 рр. із Західної України у віддалені місцевості СРСР було депортовано 14 728 родин учасників національно-визвольного руху. Але партійне керівництво вимагало від силових структур не зупинятися на досягнутому. І в ході депортацій 1946—1952 рр. із західних областей виселили ще понад 160 тис. українців.

Серед наймасовіших примусових переселень українців — операція «Захід», що сталася 21 жовтня 1947 р. та була частиною кількарічної боротьби сталінського режиму з українськими повстанцями. Під час цієї операції у віддалені та малообжиті райони СРСР (переважно Сибіру та Казахстану) із Західної України депортовано десятки тисяч людей — за безпідставними звинуваченнями в «не-лояльності до радянської влади».

Можна вважати, що операцію «Захід», підготовка якої відбувалася у режимі цілковитої секретності, почали втілювати 10 вересня, коли Рада Міністрів СРСР ухвалила указ «Про виселення із західних областей УРСР в області: Карагандинську, Архангельську, Вологодську, Кемеровську, Кіровську, Молотовську, Свердловську, Тюменську, Челябінську і Читинську членів сімей «оунівців» і активних бандитів, заарештованих і вбитих у боях». На думку влади, така депортація мала стати потужним та ефективним інструментом для розправи з «інакомисленням». Адже совіти запланували вивезти всіх, хто захищав «нерадянську» Україну, а також всіх повнолітніх і неповнолітніх членів сімей повстанців, засуджених, активних націоналістів тощо, які проживали разом з ними.

Також підготовчим етапом операції була весна 1947 р., коли у Львові, Дрогобичі, Рівному, Чорткові, Коломиї та Ковелі створили пункти приймання від органів МДБ (Міністерство державної безпеки) сімей «націоналістів» і відправлення їх на спецпоселення. Кожен із шести приймальних пунктів мав штат працівників у складі начальника, заступника з оперативної роботи, начальника охорони і дев'яти вахтерів. Саму операцію планували здійснити в один день, а тому продумали до найменших дрібниць. До її виконання залучили величезну кількість людей: оперативний склад МДБ (6 859 осіб), збройні сили (46 509 осіб), радянський партійний актив (15 556 осіб), армійські шофери (1 227 осіб) та ін. Заздалегідь їм читали лекції, проводили бесіди про «ворожу сутність українських націоналістів», про успіхи й перемоги совітів. Також у ході операції сплановано використовували гужовий транспорт, автівки, бронетехніку, трактори, залізничний транспорт.

Штаб депортації почав працювати 15 жовтня 1947 р. у Львові. Тоді ж ЦК КП (б) України і Рада Міністрів УРСР прийняли секретну постанову «Про порядок використання земель і майна, залишених після виселення сімей націоналістів і бандитів», що дозволяла грабувати без порушення закону.

У ході операції «Захід», яка безпосередньо розпочалася 21 жовтня о 6:00 ранку, було виселено 26 644 сім'ї (18 866 чоловіків, 35 152 жінки і 22 174 дитини). За різними даними вважають, що усього депортовано понад 76 тис. українців, яких совіти називали «кулаками», «багатіями-контрреволюціонерами» і «ворогами трудового народу». Усіх чекали каторжні роботи у копальнях ГУЛАГу і в колгоспах Сибіру.

Операція «Захід» — не перша й не остання з-поміж подібних. Загалом у 1944—1953 рр. у Західній Україні репресовано понад 500 тис. осіб, 134 тис. заарештовано, 150 тис. убито і близько 200 тис. виселено за межі України на довічні терміни.

Ihor Magun, MD, FACP

How to Nurture a Healthy Mind

Many of us make an effort to keep physically fit and healthy. Among other things, we choose healthy foods and stay active. But something that commonly falls to the wayside is our emotional health and our psychological well-being, and this has a direct effect on our physical wellness. The state of our mental health has a direct influence on how we react to stress, how we express our feelings, and how we view ourselves and others.

So how do we nurture a healthy mind? We can accomplish this goal by abiding by a few basic principles in our daily routine, beginning with reducing mental overload. The best way to rest your mind is to let it focus on a singular task, such as a puzzle or some hobby that interests you. Once you find that activity, it will take your mind off work. Make it a regular practice to **set aside time to engage in activities that bring you joy**.

Another good tactic is to **limit the time you spend on social media**. It is great to be informed and see everything happening in the world, but we frequently let the media noise dictate how we feel on any given day. Curtail that exposure. Rest assured that the world will continue to turn even when you are not looking.

Something unexpected can always happen. Instead of considering all the possible negative outcomes of such events, **focus on potential positive outcomes**. Your goals do not need to change; just rearrange or tweak the steps needed to achieve them.

Plan activities that you can look forward to. This doesn't have to be something exotic; it may be something as simple as going out for a special dessert with someone or playing a card or board game. The operative word here is "plan" because planning boosts our feeling of satisfaction in life.

Write down what makes you happy every single day. The operative word here is "write" rather than type

this on some device. The power of the written word has a much more positive effect and leads to a greater overall contentment with life.

Practice forgiveness. By forgiving someone else, we actually help ourselves, because this allows us to let go of negative feelings, and that permits us to focus on the positives in life – a healthy nurturing effect.

Maintain strong relationships with family and friends. Not only are they a great support system, but having someone to share with decreases mental stress and fuels a healthier emotional state.

Connect with nature and focus on all the beauty it has to offer. Even if you are in the city, take advantage of parks or walk on tree-lined streets. Experiences and remembered happiness deliver more lasting satisfaction than do possessions. Plan some new experiences and activities that you can add to your "good memories" portfolio.

Help someone else – even a stranger who appears to be struggling. Volunteer to help some group or organization that does good works, like a local food bank. These activities create a feedback loop that floods your brain with positive thoughts.

I hope these suggestions will provide you with the arsenal to help you nurture a healthy mental state.

НАШИМ ДІТЯМ

УКРАЇНСЬКА ЩЕДРА ОСІНЬ

На осінні дитячі гостини завітала наша союзанка Святослава Гой-Стром — педагог, Заслужений працівник культури України; тривалий час була виховною референткою Головної Управи СУА. Її вірші — про любов до України, про українські традиції, культуру та звичаї наших прадідів.

У ці осінні дні авторка діляться поезіями про дари-дива осені, що зростають на полях і городах в Україні.

НАШ ГОРОД

Вірші Святослави Гой-Стром

Є на світі чудеса, на землі, на небесах:
Розцвітають квіти, виростають діти,
День і ніч минає, листя опадає...
Сніг іде — стікають води...
Все навкруг — жива природа!
Та найбільше дива в нашому городі:
Ми насіннячко кидаєм,
Поливаєм, доглядаєм.
Потім урожай збираєм:
Огірочки і редиску,
Помідорів цілу миску,
Бурячок, часник, квасоля —
Всього маємо доволі.
Ось яке чарівне поле!

Пшениця

На священних землях рідних,
У далекій стороні
Виростає хліб погідний,
Фрукти, овочі смачні...
Жовте море колоситься —
То пшениця-молодиця.
Маю пишне я волосся,
Маю золоте колосся!
Я — потіха для родини,
Я — багатство України!
На полях і на городах
Маю перші я права.
Недарма в народі кажуть:
«Хліб — усьому голова!»

Капуста

Сто спідничок, біле личко,
Я — найкраща молодичка.
Всім відома капуста —
Необхідна для людини.
Їдять люди і кролі
Ще й зайчаточки малі...
Хочеш гарне личко мати?
Мушиш мною смакувати!

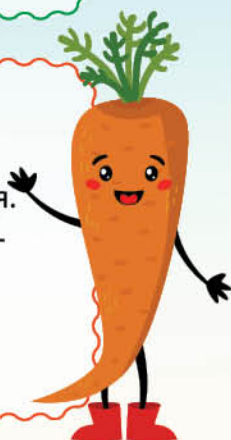
Цибуля

Я звичайна, непомітна
І захована в землі.
А коли мене зачеплять —
Плачуть старші і малі.
Та не бійся ти, козаче,
Хто сміливий, той не плаче!
Цибулина я пузата —
Вітамінами багата,
Незамінна в голубцях,
У борщах та у салатах...
Треба всім це пам'ятати!

Морква

Хоч живу я не в світлиці,
Я — струнка, рожеволиця.
Мене кожен полюбляє —
Цілий рік мене вживає.
Соковита і смачненька
Я є морква солоденька.

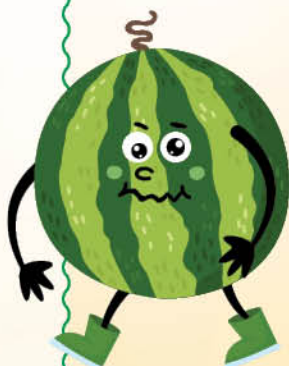
Огірок

Я — свіженький огірочок,
Косметичний маю сочок,
Мене люблять в кожній хаті
І у будень, і у свята.
Мене квасять, маринують,
Гостям мене пропонують.
Чи солені, чи перчені,
Чи великі, чи малі —
Зелененькі огірочки
Необхідні на столі!

Кавун

Круглий я і животатий.
Люблю спати, полежати
І під сонцем засмагати.
Дивовижний сочок маю —
Мене в спеку споживають.
Я солодкий, червоненький
І смугасто-зелененький.
Я — зубастик-веселун,
І зовуть мене кавун.

Бурячок

Я — червоний бурячок,
Як здоровий козачок.
Я корисний і міцненький,
Маю чубчик зелененький.
Ви мене не обминайте,
А щоднини споживайте.

Часник

Ті, хто люблять мене їсти,
Ростуть здорові і плечисті.
Всі запорізькі козаки
Мене вживали залюбки.
І в Україні кожен знає —
Часник цілющу силу має:
Він і до сала, і до м'яса.
Та й на городі він окраса:
Стрункий, зелений, гордовитий,
Як павич, листям оповитий.

«ГАРБУЗИКИ» НА ХЕЛЛОВІН

Діна Кравчук, Хмельницька обл.

Коли будинок наповнюється запахом свіжої випічки, у ньому стає відразу затишніше й тепліше. А коли випічка вдається, то радість і гарний настрій забезпечено на цілий день! Не вірите? Спробуйте! Ці «гарбузики» принесли велике задоволення і насолоду багатьом, адже начинкою є дуже смачний крем, а гарбузове насіння додає їм особливої краси. Основу рецепсу я взяла з інтернету, але доклала свою майстерність, децю змінила та пекла з великою любов'ю як до кулінарної справи, так і до рідних, яких потім пригощала.

ВИПІКАННЯ КУЛЬОК

Для тіста потрібно:

- 7 унцій теплого молока
- 2 ст. л. цукру
- 0,8 унції живих дріжджів (або 2,5 ч. л. сухих)
- 0,5 ч. л. солі
- 1 яйце
- 4,5 унції вершкового масла
- 17 унцій борошна.

Замісити тісто середньої м'якості, залишити на 40 хв. Потім розділити його на 8 частин і з кожної сформувати кульку. Покласти кульки на деко, прикрити харчовою плівкою та залишити на 30 хв, щоб підійшли. Як кульки підійдуть, змастити їх збитим яйцем і випікати 15 хв при температурі 350° F (для певності варто перевірити готовність шпажкою, адже кожна пічка має свої особливості).

ЗАВАРЮВАННЯ КРЕМУ

13,5 унції молока підігріти до стану «гаряче»; у цей час 6,5 унції цукру збити з 1 яйцем і 3 ст. л. кукурудзяного крохмалю. У збиту суміш повільно додати гаряче молоко, постійно помішуючи. Суміш знову поставити на вогонь, і, постійно помішуючи, дочекатися, щоб вона загусла, та зняти з вогню. Як стане злегка теплою, додати до неї 3,5 унції масла, перемішати й охолодити.

Потім 7 унцій жирних вершків збити міксером, додати в охолоджену заварену суміш і все змішати міксером.

ВИГОТОВЛЕННЯ «ГАРБУЗИКІВ»

На готових випечених кульках гострим ножом зробити 4 перехресних надрізи майже до самого дна (буде усього 8 надрізів від центру) та обережно «розправити» по надрізах. Використовуючи кондитерський мішок, обережно наповнити кремом кожен надріз кульки. Зверху прикрасити мілко подрібненим гарбузовим насінням. «Гарбузики» готові!

Випічка найкраще смакує у той самий день, коли спечена, бо наступного дня смак стає іншим.

ЩО ВИ ЗНАЄТЕ ПРО УКРАЇНСЬКІ СУШІ?

або «Скажи, що в тебе до столу...»

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук

Немає насправді в нас жодних суші. Бо суші — це наш архетип. Важко бути водоростями і рисом у культурі, яка сягає корінням буряка та сала. Хоча не можна ось так категорично відкидати спорідненість між суші і салом, бо кожна кухня народжується з людських емоцій.

Людині властиво їсти, щоб тамувати біль. Людині властиво їсти, щоб ділитися щастям. Кожна страва — то наче пісня. Просто хтось співає про суші, а хтось про «із сиром пироги».

Скажи, що в тебе до столу, і стане ясно, що в тебе на душі.

ВАРЕНИКИ — це флірт. Вишукане залицяння з натяком, що після сиру можуть бути ще й вишні.

ХОЛОДЕЦЬ — це холодний розрахунок. Варити довго, але якщо вийде, статусність й визнання гарантовані.

ГОЛУБЦІ — кулінарний доказ того, що речі не такі, якими здаються. Під тонкошкірою капустою переховується м'ясо. Хоча може ховатися й картопля, якщо ви загостили у піст.

ДЕРУНИ — кулінарний доказ того, що те, що не вбиває, робить нас сильнішими. Так познущатися з картоплі. Але вона — вижила.

НАЛИСНИКИ — сповідь господині, яка не шукала легких шляхів. Вона могла просто насмажити млинців. Але пішла далі, значно далі, по сир...

ПИРОГИ — приклад виходу з зони комфорту. Бо щоб пироги вдалися, треба вивести з зони комфорту дріжджі. А тоді утримати тісто в комфорті рівноваги. Мало не здасться.

КИСІЛЬ — вічна субстанція невизначеності. Стан меланхолії й скорботи. Непозбувна в'язкість буття.

САЛО — не зовсім страва, але й без сала погана справа. Без хліба воно дурне, але з ним будь-який хліб одразу стає «кумом королю і сватом міністру».

ОСЕЛЕДЕЦЬ — це «дзен». Коли хочеться того, сам не знаю чого, їжте оселедець. З картоплею. І буде вам гармонія.

БОРЩ — це любов назавжди. Бо зварити борщ без квасолі можна, а без любові — ні.

Смачного!

**Statement of Ownership, Management, and Circulation
(All Periodicals Publications Except Requester Publications)**

1. Publication Title OUR LIFE	2. Publication Number			3. Filing Date
	4	1	4	10/01/2021
4. Issue Frequency FEB, MAR, MAY, JUNE, AUG, OCT, NOV, DEC		5. Number of Issues Published Annually 8		6. Annual Subscription Price \$45
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®) OUR LIFE Magazine 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK NY 10003-5706				Contact Person OLHA STASIUK
				Telephone (Include area code) (212) 533-4646

8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer)
**UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC. (UNWLA)
203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706**

9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)

Publisher (Name and complete mailing address)
**UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC. (UNWLA)
203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706**

Editor (Name and complete mailing address)
**ROMANA LABROSSE, Editor Our Life Magazine
203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK NY 10003-5706**

Managing Editor (Name and complete mailing address)
**UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA (UNWLA)
203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706**

10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Full Name	Complete Mailing Address
The list of owners is in the publication file at the original entry office.	

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box None.

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
 Has Not Changed During Preceding 12 Months.
 Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

13. Publication Title OUR LIFE		14. Issue Date for Circulation Data Below 10/01/2021		
15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date	
a. Total Number of Copies (Net press run)				
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	1676,88	1673
	(2)	Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	0	0
	(3)	Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	0	0
	(4)	Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g., First-Class Mail®)	19,88	19
c. Total Paid Distribution [Sum of 15b (1), (2), (3), and (4)] ▶		1696,76	1692	
d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	0	0
	(2)	Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
	(3)	Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g., First-Class Mail)	6	6
	(4)	Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	0	0
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d(1), (2), (3) and (4)) ▶		6	6	
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e) ▶		1702,75	1698	
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))		97,25	102	
h. Total (Sum of 15f and g) ▶		1800	1800	
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)		99.65	99.65	

* If you are claiming electronic copies, go to line 16 on page 3. If you are not claiming electronic copies, skip to line 17 on page 3.

17. Publication of Statement of Ownership

If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed.

Publication not required.

in the 10/1/21 issue of this publication.

18. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner

Natalia Pawlenko, Publisher

Date

10/01/2021

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2021

СІЧЕНЬ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$2,000** Tatyana Zahalak
\$1,250 Тиміш і Аня Гнатейко
\$1,025 Марія Томоруг
\$1,000 Merck Foundation matching Dr. Mary Motyl
\$750 Marta Mulyk Baxer
\$488 Roman Kramarchuk
\$400 Oksana Bardyugala
\$300 Ляриса Пашук
\$250 Omelan & Erika Kotsopoy, Jesse & Christine Greene, Юрій і Зоряна Ставничі
\$200 Yuri Minyayluk, Дмитро Січ, Тетяна Оберишин, Іренеус і Оксана Ісаїв, Roman Brozyna, Mykola Haliv
\$100 Lydia Singura, A.M.S. Meeks, Oleksander & Olga Kuzyszyn, Bohdan & Christine Kulchyskyj, Anna R. Lukachik, Hannah P. Kuchar, Ihor Strutynsky, Olga Cherwinsky, Lydia Kernitsky, Ірина Куровицька, Alexander & Jacqueline Danyluk, Павло і Емілія Літепло, д-р Ігор і Александра Савчук, Стефан і Дарія Бабські, Анна і Володимир Сафян, Стефанія Семушак, Катя Колціо, Уляна і Володимир Зінич, Богдан і Оксана Кузисин, Mary Rhodes, Марія Рудакевич, д-р Орест і д-р Марта Кебало, George & Dawn Bazarko, Stephen Vezeris, Ukrainian Self Reliance – New England Federal Credit Union, Ольга Городецька, Марія Одежинська, Марія Проскурченко, Олег і Александра Коверко, Valentina Gluch, Марія Антонишин, Нестор і Аніса Шуст, Анна Гбур, Lydia Giffler, Natalie Miahky, Nathalie Farman-Farma, Tanya Soluk, Blue Snap matching Tanya Soluk, Ляриса Герман
\$70 Donna Gould
\$50 Helen Balaban, Peter & Valentina Drogomiretskiy, Barbara O. Kennedy, Maria Koch & Sylvia Kuziw, Tonia Kuzmenko, Дарія Рекуча, Володимир Козицький, Roman Brygider, Іван Макар, Лідія Волошин, Michael & Alla Heretz, Оксана Лобачевська, Андрея і Андрій Данилюк, Таня Склепкович, Євгенія і Уляна Дмитренко, Любов Білозір, Лідія Бук, Оксана Богославець, Вікторія Вакуловська, Маріянна Вакуловська, Марія Yurkewych, Андрій Чернодольський, Катерина Росандич, Mr. & Mrs. John Litwak, Іван Савчук, Марта Шиприкевич, Патрісія і Ярослав Дикий, проф. Маріан Рубчак, Надія Яворів, Богдан і Мирослава Футей, Fania Sywuj, Марта Вольчук, Зіна Михайличенко, Paul Bandera
\$40 Helen Kotsiumbas
\$35 Любомира Лукомська
\$30 Jane Marquis Bruzual, Марія Юркевич
\$25 Leo & Irene Rudnytzky, Olga Demjanczuk, Bohdan & Lydia Kuroras, Ірина Ліпчус, Діонізія Брочинська, Suzanne Pavel, Henry & Jaroslawa Halaway, Россо & Roma Alfano, Галина Лісничий, Патрісія Дейнека, James Fedorko, Марія Василів, Юрій і Христина Веллек, Марта Яримович, Іван Бортник, Adriana Paska

- \$20** Yaroslav & Larisa Shcheglov, Karen E. Hansen, Світлана Гіглюк, Надія Клос, Мері Гованська, Стефан Плеч, д-р Ігор Гулавий, Daria Bajko
\$15 Анастасія Тетерічко
\$10 Sandra K. Kempisty, John & Christine Szpyhulsky, Nancy Ann Andrews, Susan Retersdorf, Вольтер Чепізак

3 НАГОДИ

- \$500** Ірина Куровицька з нагоди святкування 95-річчя США
\$200 Oksana Mulyk in honor of Jaroslava Mulyk

У ПАМ'ЯТЬ

- \$500** Anne-Marie Ziegler in memory of **Helen Massa**
\$200 Люба Гуралечко Ляц у пам'ять моїх братів св. п. **Юліана** і св. п. **Омеляна Гельбіг**
\$250 Ксеня Кузмич у пам'ять бл. п. **Люби Сай Чолган**
\$100 George & Myra Hrab in memory of **Jurij Dolinsky**
\$100 Ляриса Герман у пам'ять бл. п. **Ореста Романюка**
\$20 Елена Свириденко у пам'ять бл. п. **Боголюба Свириденка**

ЛЮТИЙ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$6,000** Daniel Kashimer
\$1,000 Марія Тершаковець, Roman Kramarchuk, Anne Cirelli
\$750 Campbell Soup Company matching Marta Mulyk-Baxer
\$500 Self Reliance Ukrainian American Federal Credit Union (Newark, NJ)
\$250 д-р Стефан і Тамара Тимків
\$200 Юрій, Ігор і Ольга Левицькі, Wolodymyra Krasniansky, Ольга Басараб-Понос і Олег Чмир, Vmare Foundation matching Roman Brozyna
\$150 Оксана Бачинська Тарасюк, Марія Карабін
\$100 June Gowryluk Feldman, Володимир і Романа Пилип, Романа Даниш, д-р Юрій і Ірина Дейчаківські, George & Zdanna Skalsky Kiebuszinski, Odarka Polanskyj Stockert, Dr. Laura Larisa Zaika, Анна Процик, Леокадія Снігур
\$80 д-р Дарія Дикий
\$60 д-р Михайло і Уляна Кебало Джордж Паракседа Сус, Оксана Поса, Donald B. Zalucky, DDS, Роман і Ярослава Комічак, Rosemary Hudak Lanza, Ганна Зирук, Justine Makarewycz, Ірина Савчин, Мирося Драган і Тиміш Ганкевич
\$40 Ірма Осадса
\$30 Дарія Ярошевич, Борис Павлюк, Атанас Кобрин
\$25 John Kunstadter, Jr., Daria Orichowsky, Василь і Світлана Махно, Лідія Андрусин, Anonymous
\$20 Peter Saveskie, Sarah Strong
\$15 Bevan & Larisa Saczyk Das, Анастасія Тетерічко
\$10 Емілія Святківська

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2021

У ПАМ'ЯТЬ

- \$500 Ростислав Мілянчик у пам'ять бл. п. **Ольги Нагірної**
- \$300 Ліла Курилко у пам'ять бл. п. **Богдана Курилка**
- \$100 Лідія Лещук у пам'ять бл. п. **Надії Савчук**
- \$100 Богдан і Оксана Кузишин у пам'ять бл. п. **Юрія Р. Кебало**
- \$100 Марія Тершаковець у пам'ять бл. п. **Івана Лучечка**

БЕРЕЗЕНЬ

ТРИВАЛІ ТА МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

- \$1,000 Peter P. Jarosewycz, in memory of family, to the Dmytro, Maria & Olha Jarosewycz Memorial Fund

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$5,000 IBM matching donation of Oksana Bajko
- \$2,000 Дарія Байко
- \$1,000 Dr. Alex & Zorianna Latyshevsky
- \$500 IBM matching donation of Myron & Marianna Zajac
- \$300 Dr. Juliana Osinчук
- \$250 73-й Відділ СУА, George & Emma Slyz, Arcadia Kocybala
- \$200 Іван Терела, Oksana Hrubec
- \$160 Drago & Kateryna Rosandich
- \$100 Нестор Ричтицький, Анізія Кармазин, Gerald & Sophia Dery, Martha Randazzo, Halina Korsun, Walter Ostapiak, Phyllis Pastuzyn, Luba Spikula, John Terela, IBM matching donation of John Terela
- \$80 Yuri Yanchyshyn
- \$60 Roman & Marta Nawrocky, George & Oksana Stanko, Maxim & Romana Thibodeau
- \$50 Наталія Дума, Оксана Стельмах, Maria Flynn, Lara Kudryk-Traska, Dr. Irene Martyniuk, John Skrypak, Bohdan & Bohdanna Kurczak, Gail Wislocky, Katja Pylyshenko-Kolcio & Family, Lubomira Choma, Mary Zilg, Lara Kudryk-Traska, Anonymous
- \$40 Dr. George & Christina Kryzaniwsky
- \$30 Olga Lownie, Мотря Мілянчик, Robert Pipchick, Laura L. Zaika, Oksana Lobachevsky, Stefania Hluszczyk, Orysia Stryzak
- \$25 Ann Salemmе, Natalie Sonevsky, Ola Sawitsky
- \$20 Ulana Omecinskyj, Olga Kit
- \$15 Анастасія Тетерічко
- \$10 Вольтер Чепізяк, Janice Drewal, Tamara Weremijenko

З НАГОДИ

- \$300 Nickolas Deychakiwsky in honor of UNWLA member **Nadia Deychakiwsky**

У ПАМ'ЯТЬ

- \$1,000 д-р Ігор і Александра Савчук у пам'ять бл. п. **Володимири Сливоцької**
- \$500 Ігор і Люба Декайло у пам'ять нашої дорогої приятельки бл. п. **Анни Сафян**
- \$250 Анетта і Богдан Савицькі у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**

- \$200 Ольга і Мирон Гнатейко у пам'ять колишнього голови Українського музею бл. п. **Івана Лучечка**
- \$200 Paul & Maria Gembara, Ольга Гной, Павло і Емілія Літелло у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**
- \$150 Адріан Баранецький у пам'ять бл. п. **Володимири Сливоцької**
- \$150 Drs. Marianne Poruchynsky & David Schessel in loving memory of **Sophie & Sam Poruchynsky**
- \$100 Ляриса Сигіда Пелешук, Марія Тершаковець, Дарія Байко, Ігор і Ірена Ядліцьки, Богдан і Оксана Кузишин, Богдана Слиж, Ольга і Олександр Кузишин, д-р Ігор і Леся Марун, Марія Савицька у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**
- \$100 Mary P. Sorace in memory of **Anna Safian**, a wonderful person and great friend
- \$100 Мирон і Ольга Гнатейко у пам'ять бл. п. **Надії Цьолко**, сестри Софії Геврик
- \$100 Віра Боднарчук через 56-й Відділ СУА у пам'ять бл. п. **Стефанії Шандри**, членкині 56-го Відділу
- \$100 Michael Catalanello in memory of **Anna Rak**
- \$75 Rita Fisher in memory of **Anna Rak**
- \$50 Юрій і Ірина Бігун у пам'ять бл. п. **Теклі Гузяк**
- \$50 Oksana Wisniewski in memory of my cousin Sofia N. Semanyszyn and parents **Mykola & Julia**
- \$50 Stephania Landwijt in memory of **John Luchechko**
- \$50 Оксана Лобачевська замість квітів на могилу бл. п. **Надії Цьолко**
- \$50 Іва Лізікевич у пам'ять бл. п. **Адама та Стефанії Лізікевич**
- \$50 UNWLA Branch 113 in memory of **George Fedoriw**, husband of our member Nadia. Vichnaya Pamyat.
- \$25 Natasha Dev in memory of **Anna Rak**

КВІТЕНЬ

ТРИВАЛІ ТА МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

- \$1,000 Julian Ochrymowycz, Andrew Ochrymowycz & Dr. Christina Ochrymowycz, in memory of our parents Julian & Orysia Ochrymowycz, to the Julian & Orysia Ochrymowycz Memorial Fund

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$7,500 Lubomyr Hajda
- \$1,000 Julian P. Ochrymowycz, Rolex USA matching Olha Jaruch
- \$500 Gerald and Oksana Sydorak
- \$250 Cindy Michel, Maria Tomorug
- \$200 Nickolas Milanytch, Orysia Mishko, Nadia Trojan
- \$100 Soloveiko, Inc., Jesse & Christine Greene, Марія Кісюк, Лідія Горохівська, Богдан Пазуняк, Іван Зваричук, Теодозій Коласа, Мері Рудакевич, Соня Кульчицька, John Batz, Dawn & George Bazarko, Irina Buczkowsky, Katria Czerwoniak, Daria Dykyj, Ludmila Golad, Aleksandra Hanas, George and Myra Hrab, Irena Isajiw, Alex and Irene Khowaylo, Chrystyna Kolos, Oleh and Alexandra Kowanko, Bohdan Kuzyk,

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2021

- Marta & Orest Lesiuk, Askold & Roksolana Lozynskij, Irene Martyniuk, Andrea Masley, Victor Masnyj, Oksana Mostowycz, Marija Rypan, Daria Sapienza, Peter Senica, Katerina Tanchyn, Joanna Zajac, Volodymyr and Ulana Zynych
- \$75** Ruslana Rossi
- \$50** Ніколас Скірка, Роман Бригідер, Rosemary Hudak Lanza, Anne Miele, Любомир Павлович, Андрій Хомодольський, Ольга Чмола, Галина Миронюк, Борис Захарчук, Elena Bulgas, Michael Balahuttrak, Alicia Behn, Melvin Belton, Nicholas and Olga Bura, Myron Buryk, Theresa Concert, Andrew Czaplick, Ivan Franko, Maria Hankewych, Walter Hann, Sofia Kaczor, Christine Karpevych, Barbara Kennedy, Nina Klymowska, Christine Kudryk, Gregory Kuscenko, A.M.S. Meeks, Peter and Genia Myskiw, Irene Pashesnik, John Pluta, Daria Rekucha, Helene Reshetar, George Rub, Christine Smith, Natalie Sonovytsky, Marianna Wakulowska, Wictoria Wakulowska
- \$40** Петро Гованський, Yuriy Wowczuk
- \$30** Barbara P. Streit, Олександра Завойська, Lyubov Bilozir, Hon. Bohdan and Myroslava Futey, Motria Milanytch, Natalie Riccio
- \$25** Larry & Helen Maleshyk Kugler, Mykola & Dzwinka Holian, Patricia Swadosh, Irene Ptasznik, Daria Laszyn, Iya Awramtchuk-Klim, Paul Bumbar, James Grubiak, Sandra Hyduk, Emilia Iwaniw, Olga Jakubowska, Oleh and Joanne Karawan, Walter and Luba Kasian, Sergey Konozenko, Vladimir Kowaliwskij, Irene Lawlor, Irene Lipchus, Mary Luszczuk, Roman Majkut, Nadia Matijiw, Olenka Melnyk, Orest and Maria Nebesh, Vera Obuszcak, Helena Pawlenko, Vsevolod Petriv, Mr. and Mrs. George Pifko, Anna Pleskun, Irynej Prokopovych, Christine Radawiec, Wasyl Rowlyk, Olga Santos, Michael Skomsky, Boris Taran, Oksana Tkachuk, Maria Wasyliw, Irene Wolowczuk
- \$20** Maria Martchiuk, Jean Ciolko, Rosemary DeNatale, George Fizer, Nestor and Christine Kropelnyckij, Nicholas and Olga Melnik, Nadia Mendolia, Ivan and Vera Mikhaylishin, Lilian Piluk, Margaret Reno, Adrian Shmerykowsky, Roman Slysh, Joseph and Irene Sywenkyi, Lesya Yarchkivska, John Zatonski
- \$15** Kenneth Graham, Lena Howansky, Anastasia Teterichko
- \$10.10** Maria Kochan
- \$10** Walter Czepizak, Ganna Dusyak, Sandra Kempisty, Luba Serediuk, Emilia Swiatkiwsky, Oxana Witiuk
- \$5** Luda Borysenko, Susan Retersdorf, Emily Robbins
- \$500** Marta & Orest Sporniak, Bohdan Szorobura & Family in memory of our dear aunt **Anna Rak**, who was a member and supporter of the Museum
- \$500** UNWLA Regional Council of Detroit in memory of **Myron Zajac**, husband of UNWLA President Marianna Zajac
- \$500** Joint donation from John & Anna Poruchynsky, Nicolas & Lindsay Poruchynsky, and Melanka & Steve Coppola towards a memorial bench at The Ukrainian Museum in lieu of flowers in memory of **Myroslav (Myron) William Zajac**
- \$250** Maria Tomorog in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$250** Stefan & Larissa Peleschuk Sygida in memory of **Anna Rak**, a great supporter of the Museum
- \$250** Ярослав і Оксана Сидорак у пам'ять бл. п. **Володимири Сливоцької**
- \$200** Mary Ann Waducky in memory of **Helen Massa**
- \$200** Рома Шуган у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**
- \$200** Robert & Lisa Lake in memory of **Anna Rak**
- \$200** Maria Shust in memory of **Ivan Luchechko**, a past president of The Ukrainian Museum
- \$200** Maria Shust in memory of **Anna Rak**, a great supporter of the Museum
- \$200** Марія Шуст у пам'ять бл. п. **Володимири Сливоцької**
- \$200** Марія Шуст у пам'ять бл. п. **Надії Цьолко**
- \$200** UNWLA Ohio Regional Council, which includes Branches 8, 12, 130, 138, in memory of **Myron Zajac**, husband of UNWLA President Marianna Zajac
- \$200** Terence Kalba, Olena Paslawsky in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$100** Dr. Maria Behelsky, Roman & Marta Juzeniw, Bohdanna Slyz in memory of **Anna Rak**, a great supporter of the Museum
- \$100** Дарія Байко у пам'ять бл. п. **Анни Рак**
- \$100** UNWLA Branch 118 in memory of **Myron Zajac**, husband of UNWLA President Marianna Zajac
- \$100** Daria Bajko, Irina Buczkowsky, Emily Davis, Hon. Bohdan and Myroslava Futey, Lydia Jachnycky, Orest & Marta Kebalo, Zwenyslawa Lebedovych, Natalia Pawlenko and Dr. Yuri Mischenko, Oksana Piasieckyj, Marianne Porychynsky, Dr. Michael and Roxolana Yarymovych, Stephanie Zajac in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$75** Chryzanta Hentisz in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$50** Russell Lindsey in memory of **Tamara Miller**
- \$50** Катря Червоняк у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**
- \$50** UNWLA Branch 115 in memory of **Myron Zajac**, husband of UNWLA President Marianna Zajac
- \$50** Zenia Brozyna, Todd Buchanan, Maria Lisowsky, Oksana Lodziuk, Zenovia Stecyk in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$25** Melissa Wayne in memory of **Myron Zajac**, husband of Marianna Zajac
- \$25** Дарія Дроздовська у пам'ять бл. п. **Олександри Юзенів**
- \$25** Дарія Дроздовська у пам'ять бл. п. **Анни Рак**
- \$25** Дарія Дроздовська у пам'ять бл. п. **Анни Сафян**
- \$25** Дарія Дроздовська у пам'ять бл. п. **Наді Савчук**

У ПАМ'ЯТЬ

- \$15,000** Andrew & Taisa Rak in loving memory of my mother, **Anna Rak**, a longtime supporter and volunteer of The Ukrainian Museum
- \$1,000** Ярина Т. Бодрок у пам'ять бл. п. **Володимири Сливоцької**

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа та адміністрація УМ

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Лариса Заїка	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
Оксана Цюпка	Центральний Нью Йорк
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Ірина Халупа	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Бучковська	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Надя Яворів	стипендій
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysa Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Larysa Zaika	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Lodziuk Krywulych	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Oksana Ciupka	Central New York
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Iryna Buczkowski	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Дружна та злагоджена Видавнича комісія Конвенційної книжки кілька місяців працювала над виданням Конвенційної книжки XXXII Конвенції СУА. Її підготовлено до друку завдяки колективним зусиллям членів Видавничої комісії на чолі з головою СУА Маріянною Заяць та головою комісії Лідією Яхницькою, першою заступницею голови СУА. До складу Видавничої комісії входили: Рома Шуган – скарбник, Марія Андрійович – секретар, Надя Нинка – член. Україномовний редактор видання – Лідія Слиж, англomовний – Ірена Яросевич. Марія Болонья – дизайнер та ілюстратор, оформила обкладинку Конвенційної книжки. Друкування здійснила фірма Computoprint Corp., власником і президентом якої є Марія Дупляк.

Конвенційна книжка (2021) — це історія СУА, де можна прочитати про досягнення нашої організації за останні три роки! *Щоб замовити її примірник, будь ласка, надішліть чек на суму \$65 США (до неї входять поштові витрати) на адресу: СУА — Конвенційна книга, 203 Second Avenue, 5th floor, New York, NY 10003.*

For several months, a friendly and well-coordinated team, led by UNWLA President Marianna Zajac and UNWLA 1st Vice President Lydia Jachnycky, prepared the XXXII UNWLA convention book for publication. Chaired by Lydia Jachnycky, the Convention Book Committee included Roma Shuhan (treasurer), Maria Andriyovych (secretary), and Nadia Nynka. Lidia Slysh served as the book's Ukrainian-language editor, and Irene Jarosewicz was the English-language editor. The cover of the convention book was designed by Maria Bologna (<http://www.boloanyah.com>), and the book was printed by Computoprint Corp., which is owned by Maria Duplak. The UNWLA thanks all who helped prepare and publish the book for our XXXII UNWLA Convention.

The 2021 convention book tells the UNWLA story – read about the accomplishments of our organization over the past three years! *To order a copy, please send a check for \$65 (which includes postage) to: UNWLA – Convention Book, 203 Second Avenue, 5th floor, New York, NY 10003.*

